

Uradni list

Evropske unije

C 165

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

24. junij 2010

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>	
	RESOLUCIJE	
	Svet	
2010/C 165/01	Resolucija Sveta z dne 3. junija 2010 o posodobljenem priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico	1
	III <i>Pripravljalni akti</i>	
	POBUDE DRŽAV ČLANIC	
2010/C 165/02	Pobuda Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Republike Estonije, Kraljevine Španije, Republike Avstrije, Republike Slovenije in Kraljevine Švedske za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah	22

SL

 Cena:
3 EUR

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

SVET

RESOLUCIJA SVETA

z dne 3. junija 2010

o posodobljenem priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico

(2010/C 165/01)

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Eden od ciljev Evropske unije je zagotoviti državljanom visoko stopnjo varnosti na območju svobode, varnosti in pravice s pripravo skupnih ukrepov med državami članicami na policijskem področju, ki se lahko uporabljajo smiselno v povezavi z mednarodnim sodelovanjem na drugih področjih, kakor je določeno v naslovu V Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (2) Svet je 21. junija 1999 sprejel resolucijo o priročniku za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepe za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami ⁽¹⁾.
- (3) To resolucijo je najprej nadomestila Resolucija Sveta z dne 6. decembra 2001, nato pa še Resolucija Sveta z dne 4. decembra 2006 o priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico ⁽²⁾.
- (4) V sedaj veljavni resoluciji je bilo priporočeno, naj se zaradi novejših izkušenj predlagajo spremembe priročnika.
- (5) Priročnik, priložen navedeni Resoluciji z dne 4. decembra 2006, je bil revidiran in posodobljen ob upoštevanju

izkušenj iz zadnjih nekaj let, na primer tistih s svetovnim prvenstvom leta 2006 in evropskim prvenstvom leta 2008, na podlagi ocene mednarodnega policijskega sodelovanja, ki so jo pripravili strokovnjaki v okviru teh prireditev in obsežnega splošnega policijskega sodelovanja ob mednarodnih in klubskih tekmah v Evropi, pa tudi na podlagi primerljivih novosti in izkušenj z drugimi mednarodnimi športnimi prireditvami.

- (6) Spremembe, vključene v priloženi posodobljeni priročnik, ne posegajo v obstoječe nacionalne določbe, zlasti ne v delitev pristojnosti med različnimi organi in službami v zadevnih državah članicah, prav tako ne posegajo v uresničevanje pristojnosti, ki jih ima Komisija na podlagi Pogodbe o delovanju Evropske unije –

SPREJEMA NASLEDNJO RESOLUCIJO:

- (1) Svet države članice poziva, naj še bolj okrepijo policijsko sodelovanje v zvezi z mednarodnimi nogometnimi tekmami (in po potrebi v zvezi z drugimi mednarodnimi športnimi prireditvami).
- (2) Priloženi posodobljeni priročnik v ta namen prikazuje primere zelo priporočljivih delovnih metod, ki bi jih bilo treba dati na razpolago policiji.
- (3) Ta resolucija nadomešča Resolucijo Sveta z dne 4. decembra 2006.

⁽¹⁾ UL C 196, 13.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL C 322, 29.12.2006, str. 1–39.

PRILOGA

Priročnik s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članicoPoglavje Vsebina priročnika:**Uvod – Temeljna načela**

1. Delo policije z informacijami
2. Priprave policije na prireditve
3. Policijsko sodelovanje med prireditvijo
4. Sodelovanje med policijo in organizatorji
5. Sodelovanje med policijo ter kazenskopravnimi organi in organi kazenskega pregona
6. Sodelovanje med policijo in navijači
7. Komunikacijska in medijska strategija
8. Srečanje strokovnjakov za nogomet iz EU
9. Seznam pomembnih dokumentov o varnosti in varovanju na nogometnih tekmah

Dodatki

1. Dinamična ocena tveganja in obvladovanje množic
2. Časovni okvir za naročanje produktov in storitev Evropa
3. Specifikacije in vzorec policijskega identifikacijskega jopiča
4. Razvrščanje nogometnih navijačev

UVOD: TEMELJNA NAČELA

Namen tega dokumenta je izboljšati varnost in varovanje na mednarodnih nogometnih tekmah, še zlasti pa čim bolj povečati učinkovitost mednarodnega policijskega sodelovanja.

Po potrebi se lahko uporablja tudi pri drugih mednarodnih športnih prireditvah.

Dokument ne posega v določbe nacionalnih predpisov, zlasti kar zadeva pristojnosti različnih služb in organov v državah članicah.

Čeprav je v dokumentu poudarek večinoma na mednarodnem policijskem sodelovanju, je v njem glede na različne organe, ki sodelujejo pri upravljanju in obvladovanju nogometnih tekem (in drugih športnih prireditvah), omenjeno tudi sodelovanje policije z drugimi ključnimi partnerji, na primer z organizatorji prireditvah.

Mednarodno policijsko sodelovanje in policijski nadzor na nogometnih tekmah morata temeljiti na načelih zakonitosti in sorazmernosti. Primeri dobre prakse so podrobneje opisani v Dodatku 1.

Za varnost in varovanje na prireditvi je odgovoren pristojni organ države članice organizatorke, vendar so ji po potrebi dolžni pomagati organi sosednjih in tranzitnih držav.

Ta dokument bi bilo treba kar najbolj razširiti in uporabljati v vseh državah članicah in drugih evropskih državah ter drugod in tako čim bolj zmanjšati tveganja v zvezi varnostjo in varovanjem ter poskrbeti za učinkovito mednarodno policijsko sodelovanje.

POGLAVJE 1**Delo policije z informacijami**

ODDELEK 1

Možna merila za delo z informacijami

I. UVOD

Pravočasna izmenjava natančnih informacij je bistvenega pomena za izboljšanje varnosti in varovanja ter preprečevanje nasilja in izgrediv ob nogometnih tekmah.

V skladu s Sklepom Sveta 2002/348/PNZ mora vsaka država članica imeti nacionalno nogometno informacijsko točko (v nadaljnjem besedilu: NFIP (*National Football Information Point*)), ki deluje kot osrednja in enotna kontaktna točka za izmenjavo ustreznih informacij o mednarodnih nogometnih tekmah ter za razvoj mednarodnega policijskega sodelovanja v zvezi z nogometnimi tekmami.

Ob neposrednih stikih med policijo države organizatorke in gostujočo policijo se vse izmenjane informacije posredujejo tudi NFIP. Takšni stiki ne smejo posegati v ključno vlogo NFIP pri zagotavljanju kakovostnega obveščanja in splošnejšega posredovanja informacij drugim pomembnim partnerjem in organom.

Razmerje med NFIB in pristojnimi nacionalnimi organi ureja veljavna nacionalna zakonodaja.

V skladu s Sklepom Sveta 2002/348/PNZ vsaka država članica poskrbi, da:

- NFIB lahko izpolnjuje naloge učinkovito in na zadovoljivi ravni;
- je NFIP ustrezno tehnično opremljena za učinkovito in hitro opravljanje nalog;
- je osebje NFIP usposobljeno in opremljeno, da v zadevni državi lahko zagotavlja strokovno znanje o policijskem nadzoru ob nogometnih tekmah in z njimi povezanih vidikih varnosti in varovanja.

NFIP deluje na podlagi vzajemnosti.

II. NALOGE Z MEDNARODNO RAZSEŽNOSTJO

NFIP podpira pristojne nacionalne organe. Na podlagi analiziranih in ovrednotenih informacij se pristojnim nacionalnim organom predložijo ustrezni predlogi ali priporočila kot prispevek k oblikovanju medresorne politike do vprašanj, povezanih z nogometom.

NFIP na državnih ali mednarodnih nogometnih tekmah podpira lokalno policijo.

Vsaka NFIP za NFIP drugih držav stalno opravlja analize ⁽¹⁾ tveganja v zvezi s svojimi klubi in državno reprezentanco. Analiza tveganja se drugim NFIP običajno posreduje na obrazcih, ki so na voljo na spletnem mestu NFIP (www.nfip.eu) ⁽²⁾.

Vsaka NFIP ima dostop do ustreznih nacionalnih policijskih zbirk podatkov. Pri izmenjavi osebnih informacij se uporablja nacionalno in mednarodno pravo, zlasti sklep Sveta k Prümški pogodbi ⁽³⁾, ali meddržavni ali večstranski sporazumi.

NFIP poskrbi za preverjanje kakovosti vsebine vseh informacij.

⁽¹⁾ Analiza tveganja pomeni pripravo profila navijačev, ki podpirajo državno reprezentanco in klube, vključno s skupinami, ki pomenijo tveganje, in njihovega obnašanja v razmerju do drugih navijačev doma in v tujini, tudi do skupin lokalnega prebivalstva, ter okoliščin, ki lahko povečajo tveganje (vključno s stiki s policijo in redarji).

⁽²⁾ Spletno mesto NFIP je močno zaščiteno in je na voljo izključno NFIP, vsebuje pa informacije o mednarodnih nogometnih tekmah (pregled klubov, poročila o stanju pred tekmami in po njih).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 1).

NFIP lahko informacije izmenjuje tudi z drugimi organi, ki prispevajo k varnosti in varovanju.

Vse informacije se izmenjujejo z uporabo ustreznih obrazcev, ki so na voljo na spletnem mestu NFIP.

III. IZMENJAVA POLICIJSKIH INFORMACIJ

1. Vrste informacij

Razlikovati je mogoče med splošnimi in osebnimi informacijami. Izraz „prireditve“ pomeni vse vidike določene nogometne tekme ali turnirja.

(a) Splošne informacije

Splošne informacije je mogoče razčleniti v tri kategorije:

- strateške informacije: informacije o vseh vidikih prireditve, zlasti glede tveganj, povezanih z varnostjo in varovanjem,
- operativne informacije: informacije, ki so v pomoč pri pripravi analize potencialnih tveganj v zvezi s prireditvijo;
- taktične informacije: informacije, ki so v pomoč osebam, odgovornim za operativno raven, da se med prireditvijo lahko ustrezno odzivajo na probleme v zvezi z varnostjo in varovanjem.

(b) Osebne informacije

V tej zvezi se osebne informacije nanašajo na posameznike, za katere se ocenjuje, da bi lahko pomenili tveganje za javno varnost v zvezi s prireditvijo. Med njimi so lahko tudi posamezniki, ki so ob nogometnih tekmah že kdaj prej povzročali nasilje ali izgrede ali so sodelovali v njih.

2. Časovno zaporedje izmenjave informacij

Razlikovati je mogoče: fazo pred prireditvijo, fazo med prireditvijo in fazo po njej: Teh treh faz ni mogoče vedno jasno ločevati med seboj.

(a) Naloga NFIP države organizatorke

1. Pred prireditvijo

Na strateški ravni se NFIP podporne države sporočijo potrebe po informacijah. To vključuje:

- analizo tveganja, ki ga pomenijo navijači gostujočega moštva, in
- druge pomembne informacije v zvezi z varnostjo in varovanjem ob prireditvi, npr. o potovanju navijačev ter o političnih ali drugih negotovostih.

Poleg tega NFIP države organizatorke zagotovi informacije o veljavni zakonodaji in politiki organov (npr. do alkohola), organizaciji prireditve ter varnostnem osebju.

Vse ustrezne informacije je treba dati na razpolago drugim zainteresiranim NFIP in jih na ustreznih obrazcih dati na spletno mesto NFIP.

Na operativni ravni država organizatorka NFIP podporne države oziroma podpornih držav zaprosi za pravočasno posredovanje natančnih informacij o premikih tako navijačev, ki pomenijo tveganje, kot tudi tistih, ki ga ne pomenijo, o sodelujočem moštvu (če je ogrožena varnost) in o prodaji vstopnic ter za vse druge ustrezne informacije.

NFIP države organizatorke NFIP podporne države oziroma podpornih držav zagotovi informacije zlasti v zvezi z vključevanjem gostujoče policijske delegacije v policijski nadzor države organizatorke in informacijami za gostujoče navijače itd..

2. Med prireditvijo

Na operativni ravni lahko NFIP države organizatorke zaprosi za potrditev prej posredovanih informacij in za posodobljeno analizo tveganja. Zaposilo in odgovor nanj se posreduje prek sistema uradnikov za zvezo, če je takšen sistem vzpostavljen.

Na taktični ravni NFIP države organizatorke zagotovi povratne informacije o natančnosti posredovanih informacij.

Splošne informacije o vrnitvi navijačev, vključno s tistimi, ki so bili izgnani ali ki jim je bil zavrnen vstop, se posredujejo tudi NFIP države izvora in ustreznih tranzitnih držav.

3. Po prireditvi

NFIP države organizatorke (z uporabo ustreznega obrazca na spletnem mestu NFIP) podpornim NFIP zagotovi informacije:

- v zvezi z obnašanjem navijačev, da NFIP države/kluba, ki ga ti podpirajo in/ali kjer prebivajo, lahko posodobijo oceno tveganja;
- o morebitnih incidentih; informacije v zvezi z aretacijami ali sankcijami se izmenjujejo v skladu z nacionalnim in mednarodnim pravom;
- o operativni koristnosti posredovanih informacij in podpore gostujoče policijske delegacije oziroma gostujočih policijskih delegacij (glej poglavje 2).

(b) Naloge NFIP držav(e), ki podpira(jo) državo organizatorko

1. Pred prireditvijo:

NFIP podporne države oziroma podpornih držav se odzovejo na potrebe po informacijah NFIP države organizatorke in na lastno pobudo vsaki od zainteresiranih NFIP posredujejo vse ustrezne informacije.

2. Med prireditvijo

Posredovane informacije se posodabljaajo; spremlja se gibanje navijačev in njihovo bivanje. Državi organizatorki in vsem drugim zainteresiranim NFIP se posredujejo koristne informacije o incidentih, če bi prišlo do njih v domovini med tekmami ali turnirji v zvezi s prireditvijo.

3. Po prireditvi

Na podlagi informacij, ki jih posreduje NFIP države organizatorke in gostujoča policijska delegacija, se posodobi analiza tveganja (glej poglavje 2).

Opravi se ocena izmenjave informacij in delo gostujoče policijske delegacije.

ODDELEK 2

Dodatne smernice glede nalog NFIP

NFIP na nacionalni ravni usklajuje izmenjavo informacij o nogometnih tekmah, po potrebi pa usklajuje in organizira usposabljanje in delo obveščevalcev in/ali neuniformiranih policistov.

NFIP posreduje pri izmenjavi informacij z državami nečlanicami EU. Če v teh državah ni NFIP, se te lahko zaprosijo, da določijo osrednjo in enotno kontaktno točko. Kontaktno podatke je treba posredovati drugim NFIP in jih dati na spletno mesto NFIP.

NFIP na nacionalni ravni deluje kot center znanja. Poleg policije bi k NFIP kot centru znanja morali prispevati tudi policija, javni uslužbenci in akademski krogi.

Posamezna NFIP lahko v skladu z nacionalno zakonodajo sklene uradni dvostranski sporazum s tretjo stranjo o izmenjavi nekaterih informacij. Te informacije se ne širijo dalje brez soglasja izvora.

Kar zadeva turnirje, se NFIP države organizatorke o njih posvetuje z NFIP podporne države oziroma podpornih držav, in sicer prek posebnega nacionalnega uradnika za zveze, če je imenovan.

Kar zadeva posamezne tekme, se NFIP države organizatorke o njih posvetuje z NFIP podporne države, in sicer prek posebnega uradnika za zveze ali koordinatorja operacij.

Kar zadeva področja, kot so boj proti terorizmu ter hude oblike kriminala in organizirani kriminal, se NFIP države organizatorke ali pristojni policijski organ posvetuje prek obstoječega omrežja ali uradnika za zveze, imenovanega posebej v ta namen.

Europol lahko v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili odigra pomembno vlogo v podporo pristojnim organom držav, ki organizirajo velike mednarodne nogometne turnirje, tako da jim na zaprosilo zagotovi ustrezne informacije in analize ter splošno oceno tveganja pred hudimi oblikami kriminala in organiziranim kriminalom in terorizmom. Zaradi lažjega poteka izmenjave informacij, je ob prireditvi na terenu lahko prisoten tudi Europolov uradnik za zveze (ELO) ⁽¹⁾.

Če obstaja lokalno nogometno informacijsko središče, sodeluje z NFIP. Lokalno informacijsko središče in NFIP se med seboj obveščata. Pri pretoku informacij se upoštevajo informacije, ki jih zagotavlja gostujoča policijska delegacija.

POGLAVJE 2

Priloge policije na prireditve

Gostujoča policijska delegacija

Za učinkovitost priprav policije države organizatorke na prireditve je potrebna obširna izmenjava informacij v skladu z načeli iz poglavja 1 tega priročnika.

NFIP države organizatorke po podrobem posvetovanju s svojo policijo v državo povabi policijske delegacije, ki bi lahko prispevale dodano vrednost. O dodani vrednosti je treba presojeti z vidika več dejavnikov, kot so poklicne izkušnje na področju obvladovanja obnašanja gostujočih navijačev, vključno s tistimi, ki pomenijo tveganje, in zmožnost zagotavljanja informacij policiji države organizatorke, koristnih za preprečevanje ogrožanja javnega reda.

Prav tako lahko NFIP države organizatorke povabi policiste, ki si želijo pridobiti izkušnje, da sodelujejo v gostujoči policijski delegaciji, saj bodo lahko prispevali dodano vrednost ob prihodnjih nogometnih tekmah, ki se jih bodo udeležili njihovi navijači.

Pri posameznih tekmah mednarodnega značaja se v skladu s Sklepom Sveta 2002/348/PNZ uradno povabijo gostujoči policijski delegaciji pošlje prek NFIP države organizatorke, ki od svoje policije prejme ustrezna navodila. V povabilu je treba opredeliti sestavo delegacije ter pojasniti vloge in odgovornosti, pri vsem tem pa upoštevati konkretne cilje sodelovanja. Navesti je treba tudi, kako dolgo naj traja obisk gostujoče policijske delegacije v državi organizatorki.

Pri mednarodnih turnirjih in posameznih tekmah (če to zahteva katera od NFIP) uradno povabijo gostujoči policijski delegaciji pošlje pristojno ministrstvo države organizatorke po navodilih NFIP države organizatorke; lahko se uredi z dogovorom med vladama.

⁽¹⁾ Glej Dodatek 2, kjer so navedene podrobnosti o časovnih vidikih zaprosanja za Europolove produkte in storitve.

Če gostujoča policijska delegacija ne prejme povabila NFIP države organizatorke, lahko NFIP države delegacije po potrebi točki NFIP države organizatorke sama predlaga obisk delegacije. Če NFIP države organizatorke ne sprejme takšnega predloga, morebitna policijska delegacija, ki vseeno odpotuje, nastopa neuradno izven področja uporabe tega priločnika.

O podrobnostih o obisku policijske delegacije (npr. o policijskih pooblastilih, opremi, uniformah itn.) se v pogajanjih dogovorita zadevni NFIP po posvetovanju z lokalno policijo, ki je pristojna za posamezno tekmo. Če dogovor med vladama ni sklenjen, morajo te podrobnosti biti v skladu s členom 17 Sklepa Sveta 2008/616/PNZ⁽¹⁾ in veljavno nacionalno zakonodajo.

Gostujoča delegacija ne sme šteti več članov, kot je dogovorjeno z NFIP države organizatorke, in mora glede poveljevanja in nadzora spoštovati pravila policije države organizatorke. Če nastopa v neskladju z dogovorom, nastopa izven področja uporabe tega priločnika ter sklepov in Pogodb EU.

O podrobnostih zaprosila za podporo se NFIP dogovorita že zgodaj pred turnirjem in/ali posamezno tekmo, da ima gostujoča policijska delegacija dovolj časa za priprave. Zato bi bilo treba zaprosilo za podporo vložiti čim prej po objavi datuma tekme.

Pri posameznih mednarodnih tekmah gostujoča policijska delegacija za priprave potrebuje vsaj tri tedne. Če je do objavljene tekme manj kot tri tedne časa (na primer v zadnjih fazah evropskega klubskega prvenstva ali zaradi višjega tveganja), se zaprosilo odpošlje nemudoma. Pri mednarodnih turnirjih pa gostujoča policijska delegacija za priprave potrebuje vsaj 16 tednov.

Finančna ureditev

Država organizatorka vsakič plača nastanitev, prehrano (ali dnevnice) in druge storitve, ki so na razpolago na kraju samem, gostujoče države pa krijejo stroške potovanja in plač za člane delegacije. V izrednih primerih se zadevni NFIP lahko dogovorita tudi drugače. Takšna odstopanja je treba pojasniti v protokolu o razmestitvi gostujoče policijske delegacije, ki je na voljo na spletnem mestu NFIP.

Naloge policije države organizatorke

Policija države organizatorke bi morala ključnim članom gostujoče policijske delegacije omogočiti, da se seznanijo z organizacijo policijskih operacij v državi organizatorke in/ali mestu prireditve ter z lego stadiona; omogočiti bi jim morala tudi, da se na dan tekme v zadevnem mestu spoznajo z operativnim komandirjem oziroma operativnimi komandirji:

- pri mednarodnih turnirjih je treba to opraviti najmanj en mesec pred turnirjem (npr. z organizacijo seminarjev za ključne člane gostujoče policijske delegacije),
- pri posameznih mednarodnih tekmah pa kak dan pred tekmo.

Spremljanje gostujočih policijskih delegacij

Zagotavljanje varnosti članov gostujoče policijske delegacije je prva naloga in to je treba upoštevati pri vseh ocenah tveganja, ki jih v zvezi z razmeščanjem policistov opravita policija države organizatorke in policija gostujoče države.

Gostujoči člani policijske delegacije, zlasti uradnik za zveze, koordinator operacij in izvršilni policijski uradniki (glej nadaljevanje) bi morali delati skupaj z lokalnimi policisti (sicer znani kot „ciceroni“) in biti tudi sami policisti, po možnosti z izkušnjami s policijskim nadzorom ob nogometnih tekmah v svoji državi.

„Ciceroni“:

- morajo biti vključeni v nacionalno/lokalno policijsko operacijo in biti zmožni posredovati informacije, da lahko operativni policijski komandirji na njihovi podlagi sprejemajo ključne odločitve;
- morajo poznati organizacijo, postopke in poveljniško strukturo svoje policije;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 12).

- če so razmeščeni kot spremljevalci članov gostujoče policijske delegacije, ne nadzorujejo domačih navijačev, ki pomenijo tveganje;
- bi morali biti temeljito poučeni o policijski operaciji države organizatorke, svojih pooblastilih ter nalogah, ki naj bi jih opravljali člani gostujoče policijske delegacije;
- so odgovorni za varnost gostujoče policijske delegacije in so posredniki pri izmenjavi sporočil s policijo države organizatorke;
- bi morali biti razmeščeni v gostujočo policijsko delegacijo, dokler traja operacija; to bo pripomoglo k vzpostavljanju učinkovitega sodelovanja;
- z gostujočo policijsko delegacijo delajo v skupnem jeziku, o katerem se dogovorijo v naprej.

Sestava in naloge gostujoče policijske delegacije

Sestava gostujoče policijske delegacije je takšna, da njeni člani lahko pomagajo pri policijski operaciji države organizatorke, na primer tako, da:

1. opravljajo in policiji države organizatorke posredujejo stalno dinamično oceno tveganja (glej Dodatek 1);
2. se pogovarjajo in so v stikih z gostujočimi navijači;
3. če nacionalna zakonodaja države organizatorke to dopušča in ta država s tem soglaša, zbirajo obveščevalne podatke in dokaze v imenu policije države organizatorke ali za lastne potrebe.

Odvisno od tega, kakšna točno naj bi bila podpora, bi delegacijo lahko sestavljali naslednji člani:

1. **vodja delegacije**, ki je tako funkcionalno kot hierarhično odgovoren za delegacijo;
2. **uradnik za zvezo** (ali več uradnikov za zvezo, če se tako dogovorita zadevni NFIP), odgovoren zlasti za izmenjavo informacij med svojo državo in državo organizatorke;
3. **koordinator operacij**, ki je odgovoren za usklajevanje dela gostujočih policistov;
4. **izvršilni policijski uradniki** (neuniformiran ali uniformiran), ki so odgovorni za prepoznavanje, stike z navijači, spremljanje in druge naloge;
5. **uradni govorec/tiskovni predstavnik**. Vodja gostujoče policijske delegacije lahko, če se to zdi primerno, sam nastopa kot uradni govorec ali ima tiskovnega predstavnika.

Ključne naloge:

Uradnik za zveze in/ali koordinator operacij

Določitev uradnika za zveze in/ali koordinatorja operacij bi morala omogočiti, da si organi gostujoče države in organi države organizatorke učinkovito izmenjujejo informacije glede posameznih nogometnih tekem ali turnirjev.

Obe vlogi bi lahko opravljal isti uradnik. O tem, ali bi to bilo primerno, od primera do primera odločata policiji države organizatorke in gostujoče države še pred razmeščanjem v državi organizatorke.

Uradnik za zveze/koordinator operacij mora najmanj:

- dobro praktično poznati ta priročnik;

- poznati postopke, potrebne za lažjo mednarodno izmenjavo informacij;
- biti zmožen učinkovito predstavljati svojo državo in svojo vlogo pri navezovanju stikov s policijo države organizatorke (tj. biti diplomatski, samozavesten, samostojen in zmožen komunikacije v vnaprej dogovorjenem skupnem jeziku);
- poznati ozadje okoliščin, povezanih z nasiljem na nogometnih tekmah/neredi v svoji državi.

Glavne naloge uradnika za zvezo/koordinatorja operacij je mogoče povzeti takole:

- zbiranje informacij/obveščevalnih podatkov in njihovo posredovanje njegovi delegaciji in policiji države organizatorke/ lokalni policiji;
- zagotavljanje učinkovite razmestitve njegovih operativnih policijskih uradnikov (uniformiranih in/ali neuniformiranih), da so temeljito vključeni v operacijo policije države organizatorke v zvezi z zadevno prireditvijo;
- zagotavljanje pravočasnih in natančnih nasvetov komandirju policije države organizatorke oziroma lokalne policije.

Med mednarodnimi turnirji bo uradnik za zvezo verjetno imel sedež v centru za koordinacijo policijskih informacij, v katerem bodo uradniki iz ene ali obeh držav, medtem ko bi sedež koordinatorja operacij lahko bilo lokalno informacijsko središče na območju, kjer bo nogometna tekma. Pri posameznih tekmah sta lahko nameščena v NFIP države organizatorke ali v drugem primernem okolju.

Pri posameznih tekmah uradnik za zvezo/koordinator operacij tesno sodeluje s policijo v mestu, kjer je organizirana tekma.

Policija države organizatorke omogoči uradniku za zveze/koordinatorju operacij dostop do ustrezne tehnične opreme, da lahko učinkovito opravlja svoje naloge.

Izvršilni policijski uradniki

Dobro razmeščeni izvršilni policijski uradniki iz gostujoče države (uniformirani ali neuniformirani) lahko:

- policiji države organizatorke pomagajo pri stikih z navijači gostujočega moštva in s tem pri obvladovanju množice;
- pomagajo pri prepoznavanju navijačev v množici, ki pomenijo tveganje, ter pri omejevanju njihovih možnosti za hujskanje k nasilju ali nemiru in/ali sodelovanje pri tem brez naknadnih posledic.

Uradniki bi morali imeti izkušnje s policijskim nadzorom ob nogometnih tekmah v svoji državi.

Uradniki:

- morajo imeti znanje in izkušnje za učinkovito sporazumevanje (po potrebi), da lahko vplivajo na vedenje navijačev; in/ali
- biti strokovno izobraženi glede obnašanja navijačev in s tem povezanih tveganj; ter
- morajo biti zmožni, da med dogodkom prek svojega uradnika za zvezo/koordinatorja operacij učinkovito poročajo komandirjem policije države organizatorke informacije o vrsti nevarnosti, ki bi jo navijači lahko pomenili v določenem trenutku in na določenem kraju.

Člani gostujoče policijske delegacije iz gostujoče države bi morali biti sposobni sporočiti tako pozitivna kot negativna opažanja o navijačih svojega moštva/iz njihove države. S tem se komandirjem policije države organizatorke omogoči tehtno odločanje glede potreb po posredovanju ali podpori upravičenemu ravnanju navijačev.

Pomembno je poudariti, da imajo operativni policijski uradniki iz gostujoče države v prvi vrsti svetovalno vlogo in ne operativno ali odločitveno.

Če se država organizatorka s tem strinja, se lahko izvršilni policijski uradniki gostujoče države razmestijo tudi za poizvedovanje/zbiranje dokazov, pri čemer uporabijo opremo, katere uporabo odobri policija države organizatorke ali ki se uporablja za kazenski pregon v njihovi državi.

POGLAVJE 3

Policijsko sodelovanje med prireditvijo

Čim bolje je treba izkoristiti podporo gostujoče policijske delegacije in njeno dodano vrednost v policijskih operacijah države organizatorke.

Gostujočo policijsko delegacijo bi bilo treba obveščati o pripravi operativnega načrta policijske enote države organizatorke (vključno z njenim pristopom do obvladovanja množic in ravni vedenja, ki ga še dopušča). V operacije policije države organizatorke so polno vključeni (omogoči se jim udeležba in sodelovanje pri pripravljavnih sestankih pred tekmo in zaključnih sestankih po njej).

Glede uporabe jezikov se zadevne države dogovorijo pred zadevnim dogodkom.

Policija države organizatorke in gostujoča policijska delegacija med trajanjem operacije obveščata svoje nacionalne NFIP o dogajanju in jim nato v sedmih dneh po tekmi predložita poročila.

Mediji nimajo dostopa do članov gostujoče policijske delegacije, razen če ni bil z vodjo delegacije sklenjen poseben dogovor.

Gostujoča policijska delegacija bi morala vedno skrbeti za to, da njeno delovanje po nepotrebnem ne ogroža varnosti drugih oseb ⁽¹⁾.

Gostujoči policist(-i), ki ne dela(-jo) v uniformi, v primeru sile (na primer, če je neposredno ogrožena fizična varnost) ali če je bilo iz taktičnih razlogov tako dogovorjeno, uporablja standardni svetleči se identifikacijski jopič gostujoče policije, opisan v Dodatku 3. Vsak gostujoči policist, kadar potuje v tujino, vzame s seboj svoj jopič.

Policija države organizatorke v posvetovanju z organizatorji nogometnih dogodkov gostujoči policijski delegaciji po potrebi zagotavlja dostop do stadiona in akreditacijo (sedeži niso obvezni), zato da lahko učinkovito opravlja svoje naloge. Pred vsako tekmo bi bilo treba na pripravljavnem sestanku ali sestankih o tem obvestiti redarje in drugo varnostno osebje.

Države, ki imajo možnost, da navijačem, ki pomenijo tveganje, po pravni poti preprečijo potovanje v tujino, bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe za učinkovito doseganje tega cilja in ustrezno obvestiti državo organizatorko. Vsaka država bi morala sprejeti vse možne ukrepe z namenom, da svojim državljanom prepreči udeležbo in/ali organizacijo motenja javnega reda v drugi državi.

Policija države organizatorke bi si morala prizadevati, da bodo na voljo tolmači za jezike, ki jih govorijo navijači iz gostujočih držav. S tem bi se gostujoče policijske delegacije izognile tej nalogi, ki bi jih ovirala pri izvajanju operativnih nalog. Tolmači bi lahko zagotavljali tudi lažje sporazumevanje med policijo države organizatorke in gostujočo policijsko delegacijo.

POGLAVJE 4

Sodelovanje med policijo in organizatorji

ODDELEK 1

Vloga organizatorjev

Organizatorji mednarodnih nogometnih tekem bi si morali po najboljših močeh prizadevati za varnost in učinkovito obvladovanje množic na stadionu pred tekmo, med tekmo in po njej in na ta način omogočiti čim bolj učinkovito razporeditev policije.

⁽¹⁾ Glej člena 21 in 22 sklepa Sveta k Prümški pogodbi o civilni in kazenski odgovornosti.

Usklajevanje med vsemi udeleženi stranmi je pogoj za učinkovito strategijo organiziranja mednarodnih nogometnih tekem. Zato je zelo priporočljivo tesno sodelovanje med organizatorji, udeleženi zasebnimi partnerji, javnimi organi in policijo.

Da bi čim bolj zmanjšali tveganje v zvezi varnostjo in varovanjem, bi morali javni organi in/ali policija določiti minimalne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati organizatorji pri organizaciji mednarodnih nogometnih tekem. Pri tem se lahko uporabi kontrolni seznam Sveta Evrope (glej poglavje 9).

ODDELEK 2

Sodelovanje med policijo in organizatorji

Organizator imenuje osebo, ki je odgovorna za varnost na stadionu (običajno uradnik za varnost). Zelo pomembno je, da je policija v tesnem stiku s to osebo.

Policija in organizacija, odgovorna za varnost na stadionu, bi morali delovati skupaj, njuno delo bi se moralo dopolnjevati, vendar pa odgovornosti, pristojnosti in naloge vsake od obeh strani, ki so določene z nacionalno zakonodajo in/ali pisnim sporazumom med organizacijo in policijo, ne vplivajo na odgovornosti in delo druge.

Razen če to ni določeno že z nacionalno zakonodajo, bi moral navedeni sporazum določati naloge organizatorja in policije; zlasti bi moral opredeljevati vloge uradnika za varnost, policijskega komandirja na terenu, varnostnega osebja in policistov.

Razen če to ni določeno že z nacionalno zakonodajo, bi moralo v sporazumu biti posebej opredeljeno naslednje:

- kdo je odgovoren za kordone in preiskovanja pred vhodom;
- kdo je odgovoren za ukrepe nadzora in obvladovanja gibanja množic in kdo sprejme odločitve za odprtje ali zaprtje vhodnih vrat ali vrtljivih križnih zapor;
- pomoč, ki jo policisti zagotavljajo osebju za varovanje in/ali obratno pri preprečevanju težav in obvladovanju povzročiteljev incidentov;
- kdo odloči o odlogu začetka tekme in v kakšnih okoliščinah (običajno organizator zaradi varnostnih razlogov in policija v primeru kršenja javnega reda ali nevarnosti kršitev);
- kdo odloči o odpovedi tekme in v kakšnih okoliščinah ter kdo je odgovoren za zvezo s sodnikom;
- okoliščine, v katerih policija prevzame nadzor nad celotnim stadionom ali njegovim delom, postopek, ki ga je treba izpeljati v tem primeru in ob morebitni ponovni prepustitvi nadzora organizatorju;
- kdo usmerja in nadzoruje evakuacijo stadiona in v kakšnih okoliščinah;
- kdo obvešča službe za ukrepanje v nujnih primerih o incidentih, pri katerih je ali bi lahko bil potreben njihov poseg;
- kdo sproži postopke organizatorja za ravnanje v nujnih primerih.

POGLAVJE 5

Sodelovanje med policijo ter pravosodnimi organi in organi pregona

Vsebinsko tega poglavja je treba obravnavati ob upoštevanju precejšnjih razlik med državami članicami glede strukture in pristojnosti pravosodnih organov in organov pregona.

Tesno sodelovanje med policijo ter pravosodnimi organi in organi pregona lahko prinese veliko koristi, in sicer tako pri posameznih tekmah kot tudi turnirjev.

Obravnavanje domnevnih kršitev, povezanih s prireditvijo, je sicer v okviru suverenosti in pristojnosti države organizatorke, vendar so tudi organi drugih držav članic in pristojni organi EU (npr. Eurojust) dolžni pomagati pravosodnim organom in organom pregona države organizatorke.

Vse države članice bi morale zagotoviti možnosti za hitro in ustrezno posredovanje pri kršitvah, povezanih s prireditvijo.

Policija države organizatorke in drugi organi bi morali gostujočo policijo in navijače seznaniti z zadevno domačo zakonodajo in/ali kazenskimi, civilnimi ali upravnimi postopki ter najvišjimi zagroženimi kaznimi za najpogostejše kršitve, povezane z nogometom.

Po potrebi bi bilo treba za vse mednarodne nogometne tekme polno izkoristiti veljavne večstranske sporazume o medsebojni pravni pomoči, poleg tega pa lahko država organizatorka pred in med prireditvijo ter po njej s katero koli drugo državo sklene dvostranske dogovore o okrepljeni medsebojni pravni pomoči.

NFIP podporne države/držav bi morali NFIP države organizatorke obveščati o naslednjem:

- o vseh pravnih možnostih, ki jih imajo na voljo (npr. odredba o prepovedi obiska nogometne tekme, prepoved izhoda iz države), da navijačem, ki pomenijo tveganje, preprečijo prihod na prireditev;
- kakšne možnosti so na voljo v skladu z nacionalnim ali mednarodnim pravom, da gostujoča policijska delegacija in/ali drug pristojni organ (npr. gostujoči tožilci za zvezo) v okviru dvostranskega dogovora med udeleženi državama zbira dokaze o morebitnih kršitvah, povezanih z nogometom, ki so jih storili gostujoči navijači;
- katere kršitve, storjene v državi organizatorke, je mogoče preganjati v podporni državi (po vrnitvi kršitelja).

Država organizatorka lahko druge države pozove, naj pošljejo tožilca/sodnika za zvezo ali drugega uradnika s tožilskimi pooblastili, da prisostvuje prireditvi.

Priporoča se, da pristojni organ države organizatorke v skladu z nacionalnim pravom, vključno z varstvom podatkov, gostujoči policijski delegaciji in/ali pristojnemu organu (npr. gostujočemu tožilcu za zvezo) zagotovi informacije o njihovih državljanih iz sodnih evidenc in policijskih ali preiskovalnih zapisnikov, vključno z evidenco aretacij.

Na drugi strani lahko podpora država določi tožilca/sodnika za zvezo ali drugega uradnika s tožilskimi pooblastili, ki bo na voljo, da odpotuje v državo organizatorke na njeno zahtevo, ali imenuje tožilca/sodnika za zvezo ali drugega uradnika s tožilskimi pooblastili, pristojnega za zvezo z organi države organizatorke.

Podpora NFIP se bo v okviru določb nacionalne zakonodaje poskušala nemudoma odzvati na zahtevo za dodatne informacije o aretiranih osebah, npr. podrobnosti o prejšnjih obsodbah, vključno s kršitvami, povezanimi z nogometom.

Vsa vprašanja glede stroškov, povezanih s tožilci/sodniki za zvezo ali drugimi uradniki s tožilskimi pooblastili, ki so napoteni v državo organizatorke, bi moral urejati dvostranski sporazum.

Država organizatorka gostujočim tožilcem/sodnikom za zvezo ali drugim uradnikom s tožilskimi pooblastili zagotovi potrebna komunikacijska sredstva in druge storitve.

POGLAVJE 6

Sodelovanje med policijo in navijači

Stiki policije s skupinami navijačev na nacionalni in lokalni ravni lahko znatno zmanjšajo tveganje za varnost in varovanje na mednarodnih nogometnih tekmah. Vendar bi lahko to sodelovanje spodkopal vtis, da predstavniki navijačev delajo v imenu policije in npr. z njo izmenjujejo osebne podatke.

Policija države organizatorke in drugi organi bi morali upoštevati korist, ki jo lahko prinesejo pobude navijačev / pobude v zvezi z navijači, npr. informacijske stojnice za navijače (t. i. *Fan Embassies*), *Fan Projects* in predstavniki navijačev (*Fan Liaison Officers / Representatives*).

Gostujoče delegacije policije in predstavniki navijačev bi lahko policijo države organizatorke seznanile z značajem in kulturo gostujočih navijačev. To bi bilo treba razumeti kot del dinamičnega ocenjevanja tveganja policije države organizatorke.

Stalno sodelovanje in komunikacija med policijo in skupinami navijačev lahko vzpostavi podlago za varno in ugodno vzdušje za vse navijače, lahko pa je tudi sredstvo sporočanja pomembnih informacij, kot so nasveti za potovanje, dostop do stadiona, veljavna zakonodaja in raven vedenja, ki je še dopustna. To bi lahko vključevalo tudi obveščanje o lažje dostopnih kontaktnih in informacijskih točkah, na katere se lahko navijači obrnejo s svojimi vprašanji.

Pokazalo se je, da takšne pristop prispeva k samoobvladovanju navijačev, pa tudi policija ima tako več možnosti za zgodnje in ustreznejše posredovanje ob nastajajočih varnostnih problemih in tveganjih.

POGLAVJE 7

Komunikacijska in medijska strategija

Komunikacijska strategija

Učinkovita in pregledna komunikacijska strategija je nujni pogoj za uspešen koncept varnosti in varovanja na mednarodnih nogometnih tekmah, turnirjih in drugih športnih prireditvah.

Zato bi morali policijski organi države organizatorke ob pripravi in izvajanju celovite večstranske komunikacijske strategije tesno sodelovati z vladnimi in lokalnimi organi, nogometnimi organi/organizatorji, mediji in skupinami navijačev.

Učinkovita večstranska medijska strategija je bistveni vidik vsake komunikacijske strategije, da je mogoče vse strani, predvsem gostujoče navijače, seznaniti s pomembnimi informacijami, npr. z nasveti za potovanje, o dostopu do stadiona, veljavni zakonodaji in ravni vedenja, ki je še dopustna.

Treba bi bilo predvsem spodbujati pozitivno podobo prireditve med domačimi in gostujočimi navijači, lokalnimi skupnostmi, širšo javnostjo in posamezniki, ki sodelujejo v operacijah za varnost in varovanje. To lahko pomaga vzpostaviti ugodno vzdušje za vse udeležence in močno zmanjša varnostna tveganja.

Medijska strategija

Cilj medijske strategije policije (in širše večstranske medijske strategije) bi moralo biti naslednje:

- proaktivno, odprto in pregledno zagotavljanje informacij;
- zagotavljanje informacij o elementih za varnost in varovanje na pomirljiv in pozitiven način;
- sporočanje namere policije, da podpre upravičene namere navijačev;
- jasno povedati, katere vrste obnašanja bo policija dopuščala in katerih ne.

Policija bi morala ob tesnem sodelovanju z vladnimi in lokalnimi organi, nogometnimi organi/organizatorji in po potrebi s skupinami navijačev pripraviti in izvajati večstransko medijsko strategijo, ki bo:

- proaktivno spodbujala pozitivno podobo prireditve;
- jasno razmejila odgovornost policije in partnerskih organizacij glede vprašanja, kdo ima glavno vlogo pri obveščanju medijev o različnih vidikih varnosti in varovanja (in o drugih vprašanjih);
- zagotavljala skupne osnovne informacije za vse uradne govorce policije in partnerskih organizacij (informativno gradivo bi bilo treba redno posodabljati in pri tem upoštevati ponavljajoče se teme ali vprašanja ter pojav novih tveganj ali dogodkov);
- zagotavljala redno sporočanje dejanskih informacij medijem in/ali njihovo objavo na internetu pred in med prireditvijo ter po njej;

- omogočila redno obveščanje tiska/medijev;
- upoštevala potrebe/interese različnih skupin novinarjev/medijev.

POGLAVJE 8

Srečanje strokovnjakov za nogomet iz EU

Močno se priporoča, da vsako predsedstvo skliče srečanje strokovnjakov, na katerem se obravnavajo naslednje teme:

- priporočila, navedena v poglavjih od 1 do 7;
- novi trendi/razvoj vedenja navijačev;
- mednarodne povezave med skupinami navijačev;
- izmenjava dobrih policijskih praks;
- vsa druga zanimiva vprašanja.

Na srečanju strokovnjakov za nogomet iz EU se lahko pooblastijo podskupine strokovnjakov za preučitev vprašanj, ki se pojavljajo na področju varnosti na nogometnih tekmah, in za pripravo priporočil.

Predsedstvo poroča Svetu o rezultatih srečanja. To poročilo nadomesti vsakoletni vprašalnik o huliganstvu na nogometnih tekmah, ki se zahteva na podlagi dokumenta 8356/01 ENFOPOL 40.

POGLAVJE 9

Seznam pomembnih dokumentov o varnosti in varovanju na nogometnih tekmah

ODDELEK 1

Seznam dokumentov, ki jih je predhodno sprejel Svet EU

1. Priporočilo Sveta z dne 30. novembra 1993 o odgovornostih organizatorjev športnih dogodkov.
2. Priporočilo Sveta z dne 1. decembra 1994 o neposredni neformalni izmenjavi informacij s srednjeevropskimi in vzhodnoevropskimi državami na področju mednarodnih športnih dogodkov (mreža kontaktnih oseb).
3. Priporočilo Sveta z dne 1. decembra 1994 o neposredni neformalni izmenjavi informacij na velikih prireditvah in srečanjih (mreža kontaktnih oseb).
4. Priporočilo Sveta z dne 22. aprila 1996 o smernicah za preprečevanje in omejevanje neredov na nogometnih tekmah, ki mu je priložen standardni obrazec za policijsko poizvedovanje o huliganih na nogometnih tekmah (UL C 131, 3.5.1996, str. 1).
5. Skupni ukrep z dne 26. maja 1997 v zvezi s sodelovanjem pri zagotavljanju javnega reda in varnosti (UL L 147, 5.6.1997, str. 1).
6. Resolucija Sveta z dne 9. junija 1997 o preprečevanju in omejevanju huliganstva na nogometnih tekmah prek izmenjave izkušenj, odstranitve s stadiona in medijske politike (UL C 193, 24.6.1997, str. 1).
7. Resolucija Sveta z dne 21. junija 1999 o priročniku za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepe za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami (UL C 196, 13.7.1999, str. 1).
8. Resolucija Sveta z dne 6. decembra 2001 o priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico (UL C 22, 24.1.2002, str. 1).

9. Sklep Sveta z dne 25. aprila 2002 o varnosti na mednarodnih nogometnih tekmah (UL L 121, 8.5.2002, str. 1).
10. Resolucija Sveta z dne 17. novembra 2003 o možnosti prepovedi dostopa na mednarodne nogometne tekme, ki jo lahko uporabijo države članice (UL C 281, 22. 11. 2003, str. 1).
11. Resolucija Sveta z dne 4. decembra 2006 o priročniku s priporočili za mednarodno policijsko sodelovanje in ukrepi za preprečevanje in nadziranje nasilja in neredov, povezanih z mednarodnimi nogometnimi tekmami, ki zadevajo vsaj eno državo članico (UL C 322, 29.12.2006, str. 1-39).
12. Sklep Sveta z dne 12. junija 2007 o spremembi Sklepa 2002/348/PNZ o varnosti na mednarodnih nogometnih tekmah (UL L 155, 15.6.2007, str. 76-77).

ODDELEK 2

Seznam dokumentov, ki jih je predhodno sprejel Stalni odbor Evropske konvencije o nasilju gledalcev in neprimernem vedenju na športnih prireditvah, zlasti na nogometnih tekmah (Svet Evrope)

1. Evropska konvencija o nasilju gledalcev in neprimernem vedenju na športnih prireditvah, zlasti na nogometnih tekmah.
2. Priporočilo Rec (1999) 1 o redarstvu.
3. Priporočilo Rec (1999) 2 o odstranitvi ograj na stadionih.
4. Priporočilo Rec (2001) 6 Odbora ministrov državam članicam o preprečevanju rasizma, ksenofobije in rasne nestrpnosti v športu.
5. Priporočilo Rec (1989) 1 o smernicah za prodajo vstopnic in
6. Priporočilo Rec (2002) 1 o smernicah za prodajo vstopnic na mednarodnih nogometnih tekmah.
7. Priporočilo Rec (2003) 1 o vlogi socialnih in vzgojnih ukrepov pri preprečevanju nasilja v športu in priročnik o preprečevanju nasilja v športu.
8. Priporočilo Rec (2008) 1 o kontrolnem seznamu ukrepov, ki naj bi jih sprejeli organizatorji športnih prireditev in javni organi.
9. Priporočilo Rec (2008) 2 o uporabi gostujočih redarjev.
10. Priporočilo Rec (2008) 3 o uporabi pirotehničnih izdelkov na športnih prireditvah.
11. Priporočilo Rec (2009) 1 o spremljanju večjih športnih prireditev po velikem zaslonu, postavljenem na javnih območjih.
12. Priporočilo o načelih gostoljubnosti pri organizaciji športnih prireditev (še nedokončano).

Dodatek 1

Dinamična ocena tveganja in obvladovanje množic

Ob upoštevanju:

- dokumenta 8241/05 ENFOPOL 40 o dinamični oceni tveganja v okviru mednarodnih nogometnih tekem;
- dokumenta 8243/05 ENFOPOL 41 – o policijski taktiki za vzdrževanje javnega reda na nogometnih tekmah;
- izkušenj in naukov, pridobljenih na nogometnem prvenstvu Euro 2004 in poznejših turnirjih;
- ocene načina vzdrževanja javnega reda, znanega tudi kot pristop 3 D (dialog, deeskalacija, odločnost – *dialogue, de-escalation and determination*) med prvenstvom Euro 2008;

se pri ocenjevanju tveganja za varnost in varovanje pred prireditvijo, med prireditvijo in po njej upoštevajo vidiki, navedeni v nadaljevanju.

Ključna načela

Glede na sedanje ugotovitve o učinkovitem obvladovanju množic je pomembno naslednje:

- ohranjanje občutka med udeleženci v množici, da je delo policije ustrezno;
- izogibanje uporabi sile proti celotni množici, kadar javni red ogroža samo manjšina;
- nevpadljiv ali stopnjevan taktični pristop k policijskemu nadzoru, ki krepi zmožnost policije za komuniciranje, dialog in dinamično oceno tveganja.

Podpiranje

- strateški pristop bi moral biti preventiven in ne represiven, posredovanja pa bi morala biti maj intenzivna;
- pomembno je, da policijska strategija in taktika v vsaki fazi operacije upošteva upravičene namere navijačev in jih podpira, dokler so ti mirni (npr. poudarjanje njihove pripadnosti in kulture, varno potovanje na tekmo in z nje);
- treba je postaviti meje ravnanju navijačev, tem navijačem pa je nato pomembno sporočiti, zakaj je policija ukrepala in katere alternative je vzpostavila, prek katerih lahko navijači uresničijo svoje upravičene cilje.

Ravnotežje

- na vseh množičnih prireditvah se lahko raven ogroženosti javnega reda hitro spremeni;
- pomembno je ohraniti sorazmerno ravnotežje med vrsto posredovanja policije ter ravnijo, viri in vrsto tveganja na stiku policije z množico;
- pomembno je, da ima policijski nadzor stopnje in da se lahko neposredno odziva na spremembo vrste ter povečevanja in zmanjševanja ravni tveganja;
- če je vzpostavljeno ravnotežje, je bolj verjetno, da bo večina množice dojemala ukrepanje policije kot ustrezno in ne bo podprla ali se pridružila tistim, ki se želijo spopasti s policijo;
- da bi zmanjšali verjetnost in obseg incidentov, so zato zelo pomembne natančne ocene tveganja, ki ves čas usmerjajo taktiko policije.

Razlikovanje

- zaradi neselektivne uporabe sile se lahko zaradi vzajemnega vpliva na dinamiko množic vsesplošno kršenje javnega reda zelo stopnjuje;
- razlikovanje med posameznimi navijači, ki dejansko pomenijo nevarnost, in ostalimi, mora zato biti del vsakega strateškega in taktičnega odločanje v zvezi z obvladovanjem množic (npr. usposabljanja, načrtovanja, pripravljanih sestankov in operativne prakse);

- neustrezno je ukrepati proti celotni množici, ki se samo znajde na danem kraju, razen če obstajajo dokazi, da poskuša enotno izzvati nemir.

Dialog

- pomembno je dejavno sporazumevanje z navijači. Pri tem so najuspešnejši policisti, ki se znajo dobro sporazumevati;
- cilj je vzpostaviti ugodno vzdušje in se izogniti možnostim za konflikt;
- tak pristop lahko olajša zbiranje kakovostnih informacij o namenih navijačev, njihovih pričakovanjih, pomislekih in dejavnih občutljivosti, pa tudi vseh drugih informacij o morebitnih tveganjih;
- na ta način lahko policija navijače opozarja na njihovo ravnanje, jih seznanja s tveganji, ki bi jim lahko bili izpostavljeni, in z nevarnostjo morebitnih težav.

Modeli dobre prakse

Pred prireditvijo

Ocena tveganja bi morala upoštevati:

- kulturo skupine navijačev, ki jo bo nadzorovala policija (tj. značilno obnašanje, motivacije in namere);
- vse dejavnike, ki lahko vplivajo na tveganje, npr. dejavnosti drugih skupin (kot so nasprotni navijači in/ali lokalne skupnosti), občutljivost, zgodovino in vse ostalo, kar je posebej pomembno (datumov, krajev, oblik delovanja in simbolov);
- vse okoliščine, ki lahko vplivajo na obnašanje navijačev ali skupin, ki veljajo za grožnjo javnemu redu, ali na tveganje zaradi njih.

Opredeliti bi bilo treba ravne vedenja, ki se še dopušča, in s tem prednostno seznaniti skupine navijačev. Treba bi bilo razmisliti o usmerjanju navijačev na varna/nadzorovana območja (npr. posebna območja za navijače – *fan zone*).

Na podlagi teh informacij in poizvedovanj o določenih tekmah bi morale biti mogoče predvideti, za katere tekme velja običajno tveganje in za katere povečano tveganje za javni red.

Pomembno je jasno ločevati med tveganji za posamezno vrsto incidentov, kot so težave z javnim redom, težave, povezane z javno varnostjo, kriminal v povezavi z množičnimi prireditvami in terorizem.

Začetni stik

Ker raven tveganja za javni red ni konstantna ampak zelo dinamična, se odvisno od okoliščin lahko hitro poveča in zmanjša. Zato je treba raven tveganja spremljati in jo stalno natančno ocenjevati.

da bi to dosegli:

- bi se morala policija približati navijačem z veliko ravni pozitivne medosebne komunikacije (neagresivna drža, nasmehi, razmeščanje policistov v parih ali manjših skupinah v standardnih uniformah, razporejanje med množicami in znotraj njih, pripravljenost ustreči prošnjam za fotografiranje itn.);
- če jezik ni ovira, bi morali policisti poskusiti komunicirati z navijači in tako pridobiti informacije o njihovem vedenju, namerah, pomislekih, stopnjah občutljivosti in vse druge informacije, pomembne za presojo njihovega obnašanja;
- posebne enote za posredovanje (npr. enote za obvladovanje nemirov z zaščitno opremo, vozila itn.) bi bilo treba razporediti na nevpadljivih lokacijah, razen če je zaradi stanja potreben silovit poseg.

To bo policiji države organizatorke pomagalo pri zbiranju informacij in oblikovanju poveljniških odločitev o taktični razmestitvi na podlagi stalne ocene tveganja.

Povečevanje tveganja

Če nastopijo okoliščine, ki pomenijo tveganje, je pomembno:

- opozoriti tiste, ki pomenijo tveganje, da izzivajo poseg policije;

— kadar so v incident vključeni gostujoči navijači, bi morala gostujoča policijska delegacija ovrednotiti oceno policije.

Če z zgoraj navedenimi ukrepi ni mogoče pomiriti stanja, bi lahko bila potrebna dodatna uporaba sile. Cilj posredovanja policije na tej stopnji je čimbolj zmanjšati nadaljnja tveganja, zato je nujno, da ukrepi ne stopnjujejo napetosti (npr. zaradi neselektivne uporabe sile). Kadar je ugotovljena nevarnost za povečano tveganje:

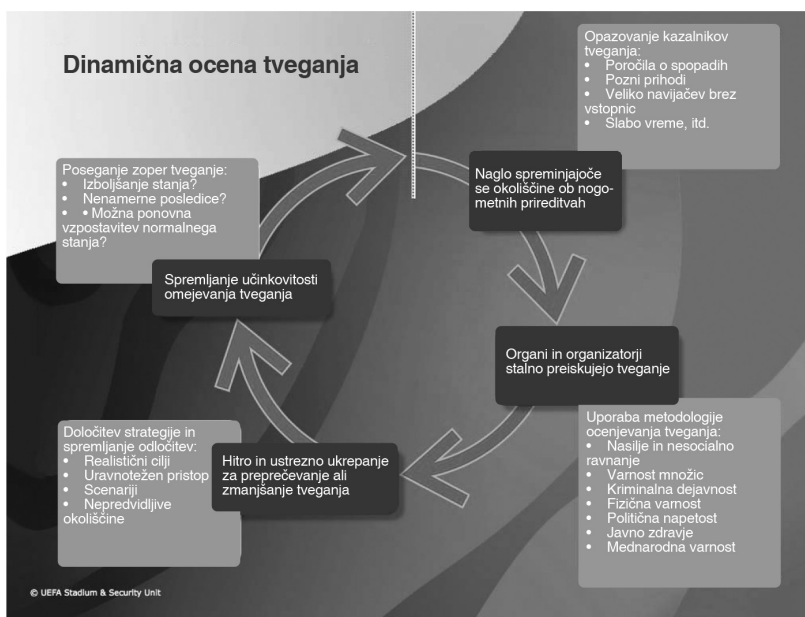
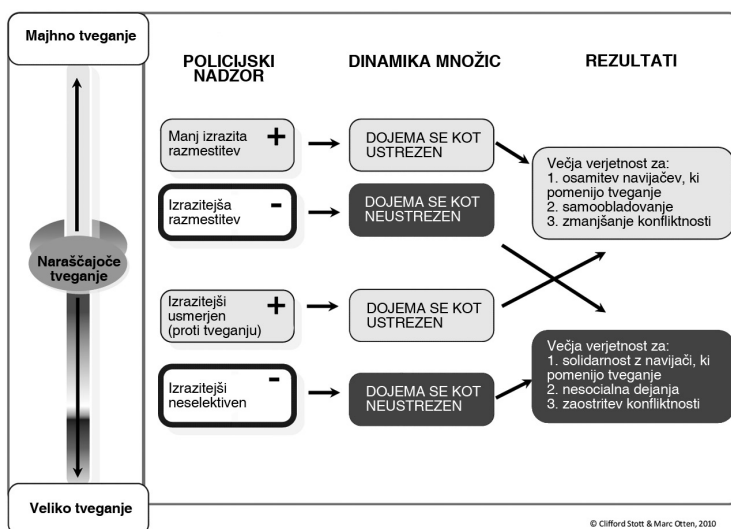
- je treba razmeščene enote za posredovanje nujno obvestiti o osebah, ki povzročajo tveganje in o vrsti tveganja, da bi bilo mogoče vsako uporabo sile ustrezno usmeriti;
- je treba tistim, ki ne pomenijo nikakršnega tveganja, omogočiti, da zapustijo prizorišče, in/ali dati na voljo nekaj časa, da lahko udeleženci sami vzpostavijo red.

Deeskalacija

— po razrešitvi incidenta bi bilo treba ravni policijskega nadzora vrniti na ustrezno stopnjo.

Po prireditvi

— je potreben temeljit zaključen sestanek, vse pomembne informacije (npr. o kakovosti informacij, prejetih pred in med dogodkom, obnašanje navijačev in njihovo vodenje, policijske taktike in uveljavljanje ravni še dopustnega vedenja) pa se zabeležijo na NFIP.

Dodatek 2

Časovni okvir za naročanje produktov in storitev Europolu ⁽¹⁾

	Uradno zaprosilo Europolu
Začetna splošna ocena ogroženosti zaradi organizirane kriminala v zvezi s prireditvijo (GTA)	D ⁽¹⁾ – 12 mesecev
Začetna splošna ocena ogroženosti zaradi terorizma v zvezi s prireditvijo (GTTA)	D – 12 mesecev
Posodobitve GTA in GTTA	D – 6 mesecev
Posebna ocena ali ocene ogroženosti (vrsta kriminala)	D – 6 mesecev
Operativna analitična podpora v sklopu obstoječih analitičnih delovnih datotek Europolu	D – 4 mesecev
Usposabljanje za strateško analizo	D – 8 mesecev
Usposabljanje za operativno analizo	D – 8 mesecev
Posebna usposabljanja (glede posebnih vrst kriminala)	D – 6 mesecev
Uradnik Europolu za zvezo na terenu	D – 12 mesecev

⁽¹⁾ Datum začetka prireditve.

⁽¹⁾ Podpora Europolu državam članicam – veliki mednarodni športni dogodki (Evidenčna številka Europolu: 2570-50r1).

Dodatek 3

Specifikacije in vzorec policijskega identifikacijskega jopiča

To je brezrokavnik, ki se ga nadene čez glavo.

Barva: NATO MODRA

Barvna koda: Pantone 279C

Identifikacijski znaki

Ena beseda: POLICIJA (v slovenščini) z okvirom, postavljenim na sredino sprednje in zadnje strani jopiča.

Črke POLICIJA in obroba: ozadje nato modre barve.

Črke in okvir: svetleče srebrne barve.

Dimenzije okvira = 25 cm × 9 cm

Črke POLICIJA: Širina črke = 1,3 cm
Višina = 7,5 cm

Sprednji del jopiča:

Na levem delu prsi (nad okvirom POLICIJA): nacionalna zastava velikosti 10 cm × 7 cm – izvezena/prišita ali v prosojnem plastičnem žepku.

Na desnem delu prsi (nad okvirom POLICIJA): simbol EU velikosti 8 cm x 8 cm.

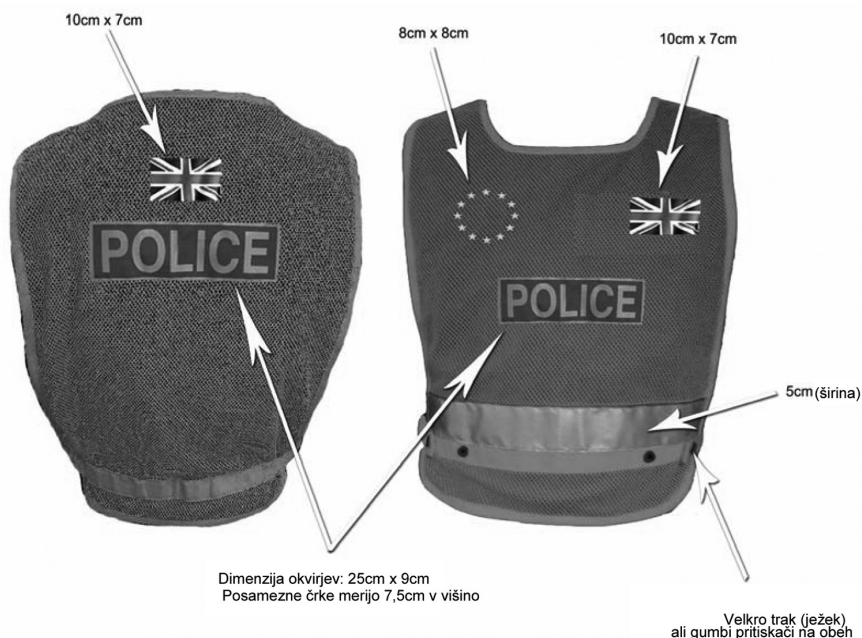
Pod okvirom POLICIJA mora čez celoten sprednji del jopiča potekati 5 cm širok svetleč srebrn trak.

Zadnji del jopiča:

Nacionalna zastava nad okvirom POLICIJA: 10 cm × 7 cm.

Pod okvirom POLICIJA mora čez celoten zadnji del jopiča potekati 5 cm širok svetleč srebrn trak.

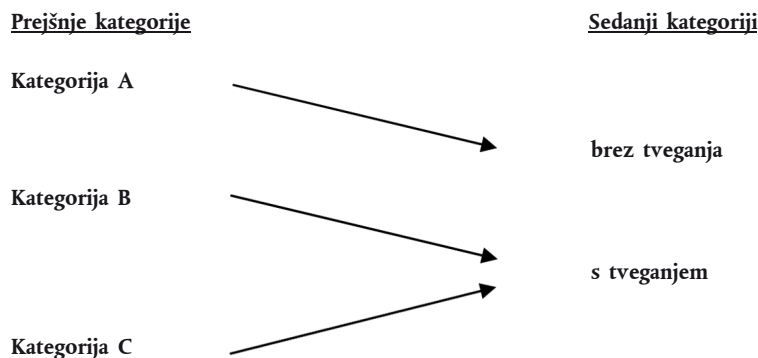
Jopič je mogoče pričvrstiti z velkro trakom (ježek) ali gumbi pritiskači, in sicer na obeh straneh.

Barvna koda: NATO modra
Pantone279C

Dodatek 4

Razvrstitev nogometnih navijačev

Opredelitev navijača, ki pomeni tveganje

Znana ali neznan oseba, ki bi lahko pomenila tveganje za javni red ali se na nogometni tekmi ali v zvezi z njo načrtno ali nenačrtno obnašala nesocialno (glej dinamično oceno tveganja v nadaljevanju).

Opredelitev navijača, ki ne pomeni tveganja

Znana ali neznan oseba, ki ne pomeni tveganja za načrtovano ali nenačrtovano povzročanje nasilja ali neredov na nogometni tekmi ali v zvezi z njo.

KONTROLNI SEZNAM ZA NAVIJAČE, KI POMENIJO TVEGANJE

Elementi	Dodatne pripombe
JAVNI RED	
Zgodovinsko rivalstvo med klubi	
Pričakovano nasilje	
Rasistično vedenje	
Verjetnost gostujočih navijačev na domačih tribunah	
Vdor na igrišče	
Problemi, povezani z alkoholom	
Uporaba orožja	
Poznavanje policijske taktike	
Drugo	
JAVNA VAROST	
Teroristična grožnja	
Politična napetost/uporaba opozorilnih sporočil	
Verjetnost uporabe pirotehničnih sredstev	
Gostujoči navijači brez vstopnic	
Vstopnice na črnem trgu	
Drugo	
KRIMINALNA DEJAVNOST	
Ponarejene vstopnice	
Prodaja/uporaba prepovedanih drog	
Drugo	

III

(Pripravljalni akti)

POBUDE DRŽAV ČLANIC

Pobuda Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Republike Estonije, Kraljevine Španije, Republike Avstrije, Republike Slovenije in Kraljevine Švedske za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah

(2010/C 165/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 običajno predstavlja temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 82(1)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Republike Estonije, Kraljevine Španije, Republike Avstrije, Republike Slovenije in Kraljevine Švedske,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska unija si je kot cilj zadala ohranitev in razvoj območja svobode, varnosti in pravice.

(2) V skladu s členom 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb, ki od zasedanja Evropskega sveta v

(3) V Okvirnem sklepu Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji⁽¹⁾ je poudarjeno, da je treba zagotoviti takojšnje medsebojno priznavanje sklepov, da se prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje, prenos ali odstranitev dokazov. Ker pa je navedeni instrument omejen na fazo zasega, mora biti sklepu o zasegu priloženo posebno zaprosilo za prenos dokaza državi izdaje v skladu s pravili, ki se uporabljajo pri medsebojni pomoči v kazenskih zadevah. Posledica tega je dvostopenjski postopek, ki ni dovolj učinkovit. Poleg tega sistema obstajajo tudi tradicionalni instrumenti za sodelovanje, zato ga pristojni organi v praksi redko uporabljajo.

(4) Okvirni sklep Sveta 2008/978/PNZ z dne 18. decembra 2008 o evropskem dokaznem nalogu za namene pridobitve predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih je bil sprejet zaradi uporabe načela vzajemnega priznavanja v tem pogledu. Vendar se evropski dokazni nalog uporablja samo za dokaze, ki že obstajajo, in torej zajema le omejen razpon pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v zvezi z dokazi. Ker je njegovo področje uporabe omejeno, lahko pristojni organi uporabljajo nov sistem ali postopke medsebojne pravne pomoči, ki se v vsakem primeru uporabljajo za dokaze, ki niso vključeni v področje uporabe evropskega dokaznega naloga.

(5) Po sprejetju okvirnih sklepov 2003/577/PNZ in 2008/978/PNZ je postalo jasno, da je sedanji okvir za zbiranje dokazov preveč razdrobljen in zapleten. Zato je potreben nov pristop.

⁽¹⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

- (6) Evropski svet je v stockholmskem programu, ki je bil sprejet 11. decembra 2009, določil, da bi bilo treba nadaljevati vzpostavljanje celovitega sistema za pridobivanje dokazov v čezmejnih primerih na podlagi načela medsebojnega priznavanja. Evropski svet je izpostavil, da je sistem veljavnih instrumentov na tem področju razdrobljen in da je zato potreben nov pristop, ki bo temeljil na načelu medsebojnega priznavanja in hkrati upošteval prožnost tradicionalnega sistema medsebojne pravne pomoči. Zato je Evropski svet pozval, da se pripravi celovit sistem, ki bo nadomestil vse obstoječe instrumente na tem področju, vključno z okvirnim sklepom o evropskem dokaznem nalogu, in ki bo po možnosti zajemal vse vrste dokazov ter v katerem bodo določeni roki za izvršitev in razlogi za zavrnitev v čim večji meri omejeni.
- (7) Ta novi pristop temelji na enotnem instrumentu, imenovanem evropski preiskovalni nalog (EPN). EPN se bo izdajal za izvršitev enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov za zbiranje dokazov v državi izvršitve. To vključuje tudi pridobitev dokazov, ki jih organ izvršitve že ima.
- (8) Področje uporabe EPN je horizontalno in torej velja za skoraj vse preiskovalne ukrepe. Kljub temu pa so za nekatere ukrepe, kot so ustanavljanje skupne preiskovalne enote in zbiranje dokazov v okviru te enote, pa tudi nekatere posebne oblike prestrezanja telekomunikacij, na primer prestrezanje s takojšnjim posredovanjem in prestrezanje satelitskih telekomunikacij, potrebna posebna pravila, ki jih je primerneje obravnavati ločeno. Za te vrste ukrepov bi se morali še naprej uporabljati obstoječi instrumenti.
- (9) Ta direktiva se ne uporablja za čezmejno opazovanje iz člena 40 Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju schengenskega sporazuma⁽¹⁾.
- (10) EPN bi moral biti usmerjen na preiskovalni ukrep, ki ga je treba izvesti. Najprimerneje je, da o tem, kateri ukrep se uporabi, odloča organ izdaje, na podlagi podrobnih podatkov o zadevni preiskavi s katerimi razpolaga. Vendar pa bi bilo treba tudi organu izvršitve zagotoviti možnost, da bodisi uporabi drugačen ukrep, če zahtevani ukrep ne obstaja ali ni na voljo v njegovem nacionalnem pravu, ali pa če je druga vrsta ukrepa manj prisilno sredstvo s katerim se doseže enak rezultat kot z ukrepom, določenim v EPN.
- (11) Izvršitev EPN bi morala v največjem možnem obsegu potekati v skladu s formalnostmi in postopki, ki jih izrecno navede država izdaje, pri čemer njegova izvedba ne bi smela posegati v temeljna pravna načela države izvršitve. Organ izdaje lahko zahteva, da eden ali več organov države izdaje pri izvršitvi EPN pomaga pristojnim organom države izvršitve. Ta možnost ne obsega kakršnih koli pooblastil za kazenski pregon za organe države izdaje na ozemlju države izvršitve.
- (12) Da se zagotovi učinkovitost pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, bi bilo treba omejiti možnost zavrnitve priznanja ali izvršitve EPN ter razloge za odlog njegove izvršitve.
- (13) Da se zagotovi hitro, učinkovito in dosledno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami, so potrebne časovne omejitve. Odločitev o priznanju ali izvršitvi, in dejansko izvršitev preiskovalnega ukrepa bi bilo treba izvesti enako hitro in jima dati enako prioriteto kot v podobnem nacionalnem ukrepu. Da se zagotovi, da se odločitev sprejme ali izvršitev izvede v razumnem roku, ali da se izpolnijo postopkovne zahteve države izdaje, bi bilo treba določiti roke.
- (14) EPN zagotavlja enoten sistem za pridobivanje dokazov. Kljub temu pa so potrebna dodatna pravila za nekatere vrste preiskovalnih ukrepov, ki bi jih bilo treba vključiti v EPN, kot je začasni tranfer pridržanih oseb, zaslišanje prek videokonference ali telefonske konference in pridobivanje informacij v zvezi z bančnimi računi ali bančnimi transakcijami, ali nadzorovane dobave. EPN zajema preiskovalne ukrepe, v okviru katerih se dokazi zbirajo v realnem času, neprekinjeno in v določenem časovnem obdobju, vendar bi bilo treba glede na različno nacionalno pravo držav članic organom izvršitve zagotoviti zadostno prožnost glede teh ukrepov.
- (15) Ta direktiva nadomesti okvirna sklepa 2003/577/PNZ in 2008/978/PNZ ter različne instrumente o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah v kolikor se nanašajo na pridobivanje dokazov za uporabo v postopkih v kazenskih zadevah.
- (16) Ker cilja te direktive, to je medsebojnega priznavanja sklepov o pridobitvi dokazov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Unija, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(¹) UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

(17) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listina o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti njeno poglavje VI. Ničesar v tej direktivi ni mogoče razlagati kot prepoved zavrnitve izvršitve EPN, kadar zaradi objektivnih elementov obstajajo razlogi za sum, da je bil EPN izdan z namenom pregona ali kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase ali narodnosti, vere, spolne usmerjenosti, državljanstva, jezika ali političnega prepričanja, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

(18) [V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta Združeno kraljestvo in Irsko podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju te direktive.]

(19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

EVROPSKI PREISKOVALNI NALOG

Člen 1

Oprelitev evropskega preiskovalnega naloga in obveznost njegove izvršitve

1. Evropski preiskovalni nalog (EPN) je sodna odločba, ki jo izda pristojni organ države članice („država izdaje“) zaradi izvedbe enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov z namenom zbiranja dokazov v okviru postopkov iz člena 4 v drugi državi članici (država izvršitve).

2. Države članice izvršijo EPN na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami te direktive.

3. Ta direktiva ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe o

Evropski uniji, nespremenjene ostanejo tudi kakršne koli tozadevne obveznosti pravosodnih organov. Ta direktiva prav tako od držav članic ne zahteva, da sprejmejo kakršne koli ukrepe v nasprotju s svojimi ustavnimi pravili glede svobode združevanja, svobode tiska in svobode izražanja v drugih medijih.

Člen 2

Oprelitev

V tej direktivi:

(a) „organ izdaje“ pomeni:

(i) pristojnega sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali javnega tožilca v zadevnem primeru; ali

(ii) kakršni koli drug pravosodni organ, ki ga določi država izdaje, in ki ima v posameznem primeru pristojnosti preiskovalnega organa v kazenskem postopku in je v skladu z nacionalnim pravom pristojen za odreditev zbiranja dokazov;

(b) „organ izvršitve“ pomeni organ, ki je pristojen za priznavanje ali izvrševanje EPN v skladu s to direktivo. To je organ, ki je pristojen za izvrševanje preiskovalnih ukrepov, navedenih v EPN, v podobnih nacionalnih primerih.

Člen 3

Področje uporabe EPN

1. EPN zajema kakršenkoli preiskovalni ukrep razen ukrepov iz odstavka 2.

2. EPN ne zajema naslednjih ukrepov:

(a) ustanovitve skupne preiskovalne enote in zbiranja dokazov v okviru te enote, kot je določeno v členu 13 Konvencije o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) in Okvirnem sklepu Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah ⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL C 197, 12.7.2000, str. 3.

⁽²⁾ UL L 162, 20.6.2002, str. 1.

(b) prestrezanja in takojšnjega posredovanja telekomunikacij v skladu s členom 18(1)(a) Konvencije; in

zadevne države članice uporabijo pri pripravi ali prevodu EPN, če je zadevna država država izvršitve.

(c) prestrezanja telekomunikacij iz člena 18(1)(b) Konvencije, če se nanaša na primere iz člena 18(2)(a) in (c) ter člena 20 navedene konvencije.

Člen 4

Vrste postopkov, za katere se lahko izda EPN

EPN se lahko izda:

(a) v zvezi s kazenskim postopkom, ki ga sprožijo pravosodni organi ali bi lahko bil sprožen pred njimi, v zvezi z dejanjem, kaznivim po nacionalni zakonodaji države izdaje;

(b) v postopku pred upravnimi organi v zvezi z dejanji, ki so kazniva po nacionalnem pravu države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

(c) v postopku pred pravosodnimi organi za dejanja, ki so kazniva po nacionalnem pravu države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve; in

(d) v zvezi s postopki iz točk (a), (b) in (c), ki se nanašajo na kazniva dejanja ali kršitve, za katere lahko pravna oseba odgovarja ali je lahko kaznovana v državi izdaje.

Člen 5

Vsebina in oblika EPN

1. EPN, podan v obrazcu iz priloge A, je treba izpolniti in podpisati, točnost njegove vsebine pa mora overiti organ izdaje.

2. Vsaka država članica navede, kateri jezik(-i) se lahko poleg uradnih jezikov institucij Unije in uradnega(-ih) jezika(-ov)

POGLAVJE II

POSTOPKI IN ZAŠČITNI UKREPI ZA DRŽAVO IZDAJE

Člen 6

Pošiljanje EPN

1. Organ izdaje pošlje EPN organu izvršitve na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, in pod pogoji, ki dovoljujejo državi izvršitve ugotavljanje verodostojnosti. Tudi vsa nadaljnja uradna sporočila se izmenjujejo neposredno med in organom izdaje in organom izvršitve.

2. Brez poseganja v člen 2(b) lahko vsaka država članica imenuje centralni organ ali, kadar je to določeno v njenem pravnem sistemu, več centralnih organov za pomoč pristojnim pravosodnim organom. Država članica lahko odloči, če je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, da bo(-do) njen(njihovi) centralen(-i) organ(-i) odgovoren(-ni) za administrativno pošiljanje in prejemanje EPN in za vso s tem povezano uradno korespondenco.

3. Če organ izdaje želi, se lahko pošiljanje izvede prek varovanega telekomunikacijskega sistema Evropske pravosodne mreže.

4. Če organ izvršitve ni znan, organ izdaje opravi vse potrebne poizvedbe, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, da bi pridobil podatke od države izdaje.

5. Če organ v državi izvršitve, ki prejme EPN, ni pristojen, da ga prizna in da sprejme potrebne ukrepe za njegovo izvršitev, ga po uradni dolžnosti pošlje organu izvršitve in o tem obvesti organ izdaje.

6. Vse težave v zvezi s pošiljanjem ali verodostojnostjo kakršnega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev EPN, se rešujejo v neposrednih stikih med sodelujočima organoma izdaje in izvršitve ali po potrebi s sodelovanjem centralnih organov držav članic.

Člen 7

EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN

1. Če organ izdaje izda EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN, to navede v dokumentu in pri tem uporabi obrazec iz priloge A.
2. Če organ izdaje v skladu s členom 8(3) sodeluje pri izvršitvi EPN v državi izvršitve, lahko EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN, v času prisotnosti v navedeni državi naslovi neposredno na organ izvršitve, brez poseganja v uradna obvestila iz člena 28(1)(c).

POGLAVJE III

POSTOPKI IN NADZORNI UKREPI ZA IZVRŠITVENO DRŽAVO

Člen 8

Priznavanje in izvršitev

1. Organ izvršitve brez kakršne koli nadaljnje formalnosti prizna EPN, poslan v skladu s členom 6, in nemudoma ukrene vse potrebno za njegovo izvršitev na enak način in pod enakimi pogoji, kot če bi zadevni preiskovalni ukrep odredil organ države izvršitve, razen če se navedeni organ odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznavanje ali neizvršitev iz člena 10 ali na enega od razlogov za odložitev iz člena 14.
2. Organ izvršitve izpolni vse formalnosti in postopke, ki jih izrecno navede organ izdaje, razen če je v tej direktivi določeno drugače in če te formalnosti in postopki niso v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršitve.
3. Organ izdaje lahko zahteva, da eden ali več organov države izdaje pomaga pristojnim organom države izvršitve pri izvršitvi EPN. Organ izvršitve izpolni to zahtevo, če takšno sodelovanje ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršitve.
4. Organ izdaje in organ izvršitve se lahko med seboj posvetujeta na kakršen koli ustrezen način, da se omogoči učinkovitejša uporaba tega člena.

Člen 9

Uporaba drugačnega preiskovalnega ukrepa

1. Organ izvršitve se lahko odloči za uporabo drugačnega preiskovalnega ukrepa, ki ni določen v EPN, če:
 - (a) preiskovalni ukrep, določen v EPN, ne obstaja v pravu države izvršitve;

- (b) če preiskovalni ukrep, določen v EPN, obstaja v pravu države izvršitve, vendar je njegova uporaba omejena na seznam kaznivih dejanj ali vrsto kaznivih dejanj, kar ne zajemaa kaznivega dejanja, na katerega se nanaša EPN; ali
- (c) če je drugačen ukrep, ki ga izbere organ izvršitve, manj prisilno sredstvo, vendar pa je z njim mogoče doseči enake rezultate kot z ukrepom na podlagi EPN.

2. Če se organ izvršitve odloči za možnost iz odstavka 1, o tem najprej obvesti organ, ki je nalog izdal, ta se nato lahko odloči za odpravo EPN.

Člen 10

Razlogi za nepriznanje ali neizvršitev

1. Priznanje ali izvršitev EPN v državi izvršitve se lahko zavrne, kadar:
 - (a) v pravu države izdaje obstaja imuniteta ali privilegij, ki onemogoča izvršitev EPN;
 - (b) bi v posameznem primeru njegova izvršitev škodila temeljnemu interesom nacionalne varnosti, ogrožala vir informacij ali bi bilo treba zaradi nje uporabiti zaupne informacije v zvezi z določenimi obveščevalnimi dejavnostmi;
 - (c) v primerih iz člena 9(1)(a) in (b), ni na voljo drugega preiskovalnega ukrepa, s katerim bi lahko dosegli podoben rezultat; ali
 - (d) je bil EPN izdan v postopkih iz člena 4(b) in (c) ter ukrep ne bi bil dovoljen v podobnem nacionalnem primeru.
2. V primerih iz odstavka 1(b) in (c) se organ izvršitve pred odločitvijo o popolnem ali delnem nepriznanju ali neizvršitvi EPN na primeren način posvetuje z organom izdaje in po potrebi zaprosi za takojšnje posredovanje potrebnih informacij.

Člen 11

Roki za priznanje ali izvršitev

1. Odločitev o priznanju ali izvršitvi mora biti sprejeta in preiskovalni ukrep izveden enako hitro in z enako prioriteto kot v podobnem nacionalnem primeru, v vsakem primeru pa v rokih, ki je določenih v tem členu.

2. Če je organ izdaje navedel v EPN, da so zaradi postopkovnih rokov, resnosti kaznivega dejanja ali drugih zelo nujnih okoliščin potrebni krajši roki, kot so določeni v tem členu, ali v primeru, če je organ izdaje v EPN navedel, da je treba preiskovalni ukrep izvesti na določeni datum, mora organ izvršitve to zahtevo v največji možni meri upoštevati.

3. Vsako odločitev o priznanju ali izvršitvi je treba sprejeti čimprej in, brez poseganja v odstavek 5, najpozneje 30 dni po tem, ko je pristojni organ izvršitve prejel EPN.

4. Če ni razlogov za odložitev v skladu s členom 14 ali v primeru, če država izvršitve že ima dokaze, na katere se nanaša preiskovalni ukrep, zajet v EPN, organ izvršitve takoj in brez poseganja v odstavek 5 izvede preiskovalni ukrep, najpozneje pa v 90 dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 3.

5. Kadar pristojni organ izvršitve v posameznem primeru ne more upoštevati roka iz odstavka 3, o tem takoj na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdaje ter navede razloge za zamudo in predvideni čas, potreben za sprejetje odločitve. V takšnem primeru se rok iz odstavka 3 lahko podaljša za največ 30 dni.

6. Kadar pristojni organ izvršitve v posameznem primeru ne more upoštevati roka iz odstavka 4, o tem takoj na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdaje in navede razloge za zamudo ter se posvetuje z organom izdaje o ustreznem roku za izvedbo ukrepa.

Člen 12

Posredovanje dokazov

1. Organ izvršitve brez nepotrebnega odlašanja posreduje dokaze, ki so bili pridobljeni pri izvršitvi EPN, državi izdaje. Če je v EPN zahtevano takojšnje posredovanje in je to dovoljeno v skladu z nacionalnim pravom države izvršitve, se dokazi takoj posredujejo pristojnim organom države izdaje, ki pomagajo pri izvršitvi EPN v skladu s členom 8(3).

2. Izvršitveni organ pri posredovanju pridobljenih dokazov navede, ali jih je treba vrniti državi izvršitve, takoj ko se navedenih dokazov v državi izdaje več ne potrebuje.

Člen 13

Pravna sredstva

Zainteresiranim stranem morajo biti na voljo pravna sredstva v skladu z nacionalnim pravom. Vsebinski razlogi za izdajo EPN se lahko izpodbijajo samo s tožbo, vloženo na sodišču v državi izdaje.

Člen 14

Razlogi za odložitev priznanja ali izvršitve

1. Priznanje ali izvršitev EDN v državi izvršitve se lahko odloži, kadar:

(a) bi njegova izvršitev lahko ogrožala kazensko preiskavo ali pregon v teku in sicer tako dolgo, kot država izvršitve šteje za razumno; ali

(b) se zadevni predmeti, dokumenti ali podatki že uporabljajo v drugih postopkih in sicer dokler se jih za ta namen več ne potrebuje.

2. Takoj ko razlog za odložitev preneha obstajati, organ izvršitve nemudoma sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev EPN, in o tem obvesti organ izdaje na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 15

Obveznost obveščanja

1. Pristojni organ države izvršitve, ki prejme EPN, takoj oziroma v vsakem primeru najpozneje teden dni po prejemu EPN potrdi ta prejem tako, da pošlje izpolnjen obrazec iz priloge B. Če je bil v skladu s členom 6(2) imenovan centralni organ, ta obveznost velja tako za centralni organ kot za organ izvršitve, ki preko njega prejme EPN. V primerih iz člena 6(5) velja ta obveznost tako za pristojni organ, ki prvi prejme EPN, kot za organ izvršitve, kateremu je nalog na koncu poslan.

2. Brez poseganja v člen 9(2) organ izvršitve obvesti organ izdaje:

(a) takoj in na kakršen koli način, kadar:

(i) organ izvršitve ne more sprejeti odločitve o priznanju ali izvršitvi, ker je obrazec iz priloge nepopoln ali očitno nepravilen;

(ii) organ izvršitve pri izvrševanju EPN brez nadaljnjih poizvedovanj ugotovi, da bi bilo primerno opraviti preiskovalne ukrepe, ki na začetku niso bili predvideni, ali jih ob izdaji EPN ni bilo mogoče podrobno opredeliti, da lahko organ izdaje v konkretnem primeru sprejme nadaljnje ukrepe;

(iii) organ izvršitve ugotovi, da v posameznem primeru ne more izpolniti formalnosti in postopkov, ki jih je v skladu s členom 8 organ izdaje izrecno navedel.

Na zahtevo organa izdaje se informacije potrdijo takoj in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis;

(b) takoj in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis v zvezi z:

(i) kakršno koli odločitvijo, sprejeto v skladu s členom 10(1);

(ii) odložitvijo izvršitve ali priznanja EPN, razlogih za odložitve in po možnosti njenem pričakovanem trajanju.

Člen 16

Odgovornost uradnikov za kazniva dejanja

Kadar uradniki države izdaje delujejo na ozemlju države izvršitve v okviru uporabe te direktive, se glede kaznivih dejanj, storjenih proti njim ali dejanj, ki jih sami storijo, obravnavajo kot uradniki države izvršitve članice.

Člen 17

Civilnopravna odgovornost uradnikov

1. Kadar uradniki države izdaje delujejo na ozemlju države izvršitve v okviru uporabe te direktive, je za vso škodo, ki jo uradniki povzročijo med delovanjem, odgovorna država izdaje, v skladu s pravom države izvršitve.

2. Država članica, na ozemlju katere je bila povzročena škoda iz odstavka 1, to škodo poravnava pod enakimi pogoji, kot veljajo za škodo, ki jo povzročijo njeni lastni uradniki.

3. Država članica, katere uradniki povzročijo škodo kateri koli osebi na ozemlju druge države članice, tej državi članici v celoti povrne kakršne koli zneske, ki jih je ta izplačala oškodovancem ali osebam, ki so upravičene namesto njih.

4. Brez poseganja v izvrševanje svojih pravic do tretjih oseb in z izjemo odstavka 3 vsaka država članica v primeru iz odstavka 1 od druge države članice ne zahteva povračila škode, ki jo je utrpela.

Člen 18

Zaupnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da bodo organi izdaje in organi izvršitve pri izvršitvi EPN ustrezno upoštevali načelo zaupnosti preiskave.

2. Organ izvršitve v skladu z nacionalnim pravom zagotovi zaupnost vseh dejstev in vsebine EPN in razkrije samo podatke, ki so potrebni za izvršitev preiskovalnega ukrepa. Če organ izvršitve ne more izpolniti zahteve po zaupnosti, o tem takoj obvesti organ izdaje.

3. Razen če organ izvršitve odloči drugače, organ izdaje v skladu z nacionalnim pravom še naprej obravnava kot zaupne kakršne koli dokaze ali informacije, ki jih je posredoval organ izvršitve, in razkrije samo podatke, ki so potrebni za preiskavo ali postopke, opisane v EPN.

4. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da banke zadevni stranki banke ali drugim tretjim osebam ne razkrijejo, da so bile informacije poslane državi izdaje v skladu s členi 23, 24 in 25 ali da poteka preiskava.

POGLAVJE IV

POSEBNE DOLOČBE ZA NEKATERE PREISKOVALNE UKREPE

Člen 19

Začasna premestitev oseb v priporu v državo izdaje zaradi preiskave

1. EPN se lahko izda začasno premestitev osebe, ki je v priporu v državi izvršitve, zaradi izvedbe preiskovalnega ukrepa, za katerega je prisotnost te osebe na ozemlju države izdaje zahtevana, pod pogojem, da se zagotovi njena vrnitev v roku, ki ga določi država izvršitve.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

(a) pridržana oseba ne soglaša s premestitvijo; ali

(b) bi premestitev povzročila podaljšanje njenega pripora.

3. V primeru iz odstavka 1 se tranzit pridržane osebe preko ozemlja tretje države članice odobri na podlagi zahtevka, kateremu so priloženi vsi potrebni dokumenti.

4. O praktičnih vidikihčasne premestitve osebe in datumu, do katerega se zagotovi njena vrnitve na ozemlje države izvršitve se dogovorijo zadevne države članice.

5. Razen če država članica izvršitve zahteva osvoboditev premeščene osebe, ta ostane v priporu na ozemlju države izdaje in po potrebi na ozemlju države članice, preko katere je potreben tranzit te osebe.

6. Obdobje pridržanja na ozemlju države članice izdaje se odšteje od obdobja pridržanja, ki ga je zadevna oseba že ali ga bo še morala prestati na ozemlju države članice izvršitve.

7. Premeščene osebe ni mogoče preganjati ali pridržati ali ji kakor koli omejevati osebne svobode zaradi njenih dejanj ali obsodb iz časa pred njenim odhodom na ozemlje države izvršitve in ki niso navedena v EPN.

8. Imuniteta iz odstavka 7 preneha, kadar je imela premeščena oseba v roku petnajstih zaporednih dni od datuma, ko so pravosodni organi odločili, da njena prisotnost ni več potrebna, možnost odhoda, pa je kljub temu ostala na tem ozemlju ali pa ga je zapustila in se nato nanj vrnila.

9. Stroške premestitve krije država izdaje.

Člen 20

Začasna premestitev pridržanih oseb v izvršitveno državo zaradi preiskave

1. EPN se lahko izda za začasno premestitev osebe, pridržane v državi izdaje, zaradi izvedbe preiskovalnega ukrepa, za katerega je njena prisotnost na ozemlju države izvršitve potrebna.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

(a) je za premestitev potrebno soglasje zadevne osebe in to soglasje ni bilo pridobljeno; ali

(b) če se organ izdaje in organ izvršitve ne moreta dogovoriti gledečasne premestitve.

3. Kadar se zahteva soglasje zadevne osebe, je treba organu izvršitve takoj poslati izjavo o soglasju ali njeno kopijo.

4. Vsaka država članica lahko določi, da je treba pred izvršitvijo EPN pridobiti soglasje iz odstavka 3 pod določenimi pogoji, ki so navedeni v uradnem obvestilu.

5. Za začasno premestitev v skladu s tem členom se smiselno uporabljajo odstavki 3 do 8 člena 19.

6. Stroške premestitve krije država izdaje. To ne vključuje stroškov pridržanja osebe v državi izvršitve.

Člen 21

Zaslišanje prek videokonference

1. Če morajo pravosodni organi države izdaje kot pričo ali strokovnjaka zaslišati osebo, ki se nahaja na ozemlju države izvršitve, lahko organ izdaje v primeru, če ni zaželeno ali možno, da se ta oseba pojavi na njegovem ozemlju, v skladu z odstavki 2 do 9 izda EPN za zaslišanje priče ali strokovnjaka prek videokonference.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

(a) je uporaba videokonference v nasprotju s temeljnimi načeli prava države izvršitve; ali

(b) država izvršitve nima tehničnih sredstev za izvedbo videokonference.

3. Če država izvršitve nima tehničnih sredstev za zaslišanje prek videokonference, ji takšna sredstva lahko po dogovoru zagotovi država izdaje.

4. Za primere iz odstavka 2(b) se smiselno uporablja člen 10(2).

5. V EPN, izdanem za zaslišanje prek videokonference, se navede razlog, zakaj ni zaželeno ali mogoče, da je priča ali izvedenec osebno navzoča, ter ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo zaslišanje vodile.

6. V primeru zaslišanja prek videokonference se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) med zaslišanjem je po potrebi ob pomoči tolmača navzoč pravosodni organ države izvršitve, ki obenem identificira zaslišano osebo ter zagotovi spoštovanje temeljnih pravnih načel države izvršitve. Če organ izvršitve meni, da so med zaslišanjem kršena temeljna načela prava države izvršitve, takoj sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se zaslišanje nadaljuje v skladu s temi načeli;
- (b) o ukrepih za zaščito zaslišane osebe se po potrebi dogovorijo pristojni organi države izdaje in države izvršitve;
- (c) zaslišanje neposredno vodi organ izdaje ali pa to poteka pod njegovim vodstvom v skladu z zakoni njegove države;
- (d) država izvršitve zaslišani osebi po potrebi zagotovi pomoč tolmača, če to zahteva država izdaje ali zaslišana oseba;
- (e) zaslišana oseba lahko uveljavlja pravico do zavrnitve pričanja, ki ji pripada po pravu bodisi države izvršitve ali države izdaje.

7. Ne glede na ukrepe za zaščito oseb, organ izvršitve ob koncu zaslišanja sestavi zapisnik, v katerem se navedejo datum in kraj zaslišanja, identiteta zaslišane osebe, identiteta in funkcija vseh ostalih oseb, udeleženih pri zaslišanju v državi izvršitve članici, morebitne dane prisege in tehnični pogoji, v katerih je zaslišanje potekalo. Organ izvršitve posreduje ta dokument organu izdaje.

8. Država izdaje povrne državi izvršitve stroške vzpostavitve video povezave, stroške v zvezi s servisiranjem video povezave v državi izvršitve, plačilo tolmačev priskrbljenih s strani države izvršitve ter nadomestila za priče in izvedence ter njihove potne stroške v državi izvršitve, razen če se slednja odreče celotnemu ali delnemu povračilu teh stroškov.

9. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pri zaslišanju prič ali izvedencev na njenem ozemlju v skladu s tem členom, v primeru da odklonijo pričanje, čeprav so obvezani pričati, ali da ne pričajo po resnici,

nacionalno pravo te države uporabi na enak način, kot če bi zaslišanje potekalo po nacionalnem postopku.

10. EPN se lahko izda tudi z namenom zaslišanja obtožene osebe prek videokonference. Smiselno se uporabljajo odstavki 1 do 9. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

- (a) obtožena oseba ne soglaša z zaslišanjem; ali
- (b) bi bila izvršitev takšnega ukrepa v nasprotju s pravom države izvršitve.

Člen 22

Zaslišanje prek telefonske konference

1. Če se oseba nahaja na ozemlju ene države članice in jo morajo pravosodni organi druge države članice zaslišati kot pričo ali izvedenca, lahko organ izdaje v slednji državi članici izda EPN za zaslišanje priče ali izvedenca prek telefonske konference, kot je določeno v odstavkih 2 do 4.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

- (a) je uporaba telefonske konference v nasprotju s temeljnimi načeli prava države izvršitve; ali
- (b) priča ali izvedenec ne soglaša, da zaslišanje poteka na takšen način.

3. EPN, ki se izda za zaslišanje prek telefonske konference, vsebuje ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo vodile zaslišanje, ter navedbo, da je priča ali izvedenec pripravljen sodelovati v zaslišanju prek telefonske konference.

4. Organ izdaje in organ izvršitve se dogovorita o praktičnih vidikih zaslišanja. Pri dogovarjanju o teh vidikih se organ izvršitve zaveže, da bo:

- (a) zadevno pričo ali izvedenca uradno obvestil o času in kraju zaslišanja;

- (b) zagotovil identifikacijo priče ali izvedenca; in
- (c) preveril, ali priča ali izvedenec soglaša z zaslišanjem prek telefonske konference.

Država izvršitve lahko svoje strinjanje v celoti ali delno pogojuje z ustreznimi določbami iz člena 21(6) in (9). Če ni dogovorjeno drugače, se smiselno uporabljajo določbe člena 21(8).

Člen 23

Informacije o bančnih računih

1. EPN se lahko izda, da bi ugotovili, ali fizična ali pravna oseba, ki je predmet kazenske preiskave, poseduje ali nadzoruje enega ali več računov, ne glede na njegovo naravo, v kateri koli banki na ozemlju države izvršitve.

2. Vsaka država članica sprejme pod pogoji iz tega člena ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev informacij iz odstavka 1.

3. Med informacije iz odstavka 1 se vključijo tudi računi, za katere ima oseba, ki je predmet postopka, potrebna pooblastila, če je to zahtevano v EPN in se lahko ta informacija priskrbi v razumnem času.

4. Obveznost iz tega člena velja le v kolikor ima banka, ki vodi račun, te informacije na voljo.

5. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se izvršitev EPN iz odstavka 1 lahko zavrne tudi, če zadevno kaznivo dejanje ni:

(a) kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen odvzema prostosti ali varnostni ukrep odvzema prostosti v najdaljšem trajanju najmanj štiri leta v državi izdaje in najmanj dve leti v državi izvršitve;

(b) kaznivo dejanje iz člena 4 Sklepa Sveta z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) (v nadaljnjem besedilu: Sklep o Europolu) ⁽¹⁾; ali

⁽¹⁾ UL L 121, 15.5.2009, str. 37.

(c) zajeto v Sklepu o Europolu, kaznivo dejanje omenjeno v Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti iz leta 1995 ⁽²⁾, Protokolu k navedeni konvenciji iz leta 1996 ⁽³⁾ ali Drugem protokolu k navedeni konvenciji iz leta 1997 ⁽⁴⁾.

6. Organ izdaje v EPN navede razloge, zaradi katerih meni, da bi zahtevane informacije lahko bile bistvenega pomena za preiskavo kaznivega dejanja in razloge, zaradi katerih domneva, da banke v državi izvršitve vodijo zadevni račun, ter, kolikor je možno, navede, katere banke bi to lahko zadevalo. EPN mora tudi vsebovati kakršne koli razpoložljive informacije, ki bi lahko olajšale njegovo izvršitev.

Člen 24

Informacije o bančnih transakcijah

1. EPN se lahko izda za pridobitev podrobnosti o določenih bančnih računih in bančnih transakcijah, ki so bile izvršene v določenem obdobju prek enega ali več računov, ki so v njem navedeni, vključno s podrobnostmi o računu pošiljatelja ali prejemnika.

2. Vsaka država članica sprejme pod pogoji iz tega člena ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev informacij iz odstavka 1.

3. Obveznost iz tega člena velja le v kolikor ima banka, ki vodi račun, te informacije na voljo.

4. Država izdaje v EPN navede, zakaj so zahtevane informacije po njenem mnenju pomembne za preiskavo kaznivega dejanja.

Člen 25

Spremljanje bančnih transakcij

1. EPN se lahko izda za spremljanje bančnih transakcij, ki se v določenem obdobju izvedejo prek enega ali več računov, ki so v njem navedeni.

2. Vsaka država članica sprejme pod pogoji iz tega člena ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev informacij iz odstavka 1.

3. Država izdaje v EPN navede, zakaj so zahtevane informacije po njenem mnenju pomembne za preiskavo kaznivega dejanja.

4. O praktičnih podrobnostih glede spremljanja se dogovorijo pristojni organi države izdaje in države izvršitve.

⁽²⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 49.

⁽³⁾ UL C 313, 23.10.1996, str. 2.

⁽⁴⁾ UL C 221, 19.7.1997, str. 12.

Člen 26

Nadzorovane pošiljke

1. EPN se lahko izda, da se na ozemlju države izvršitve opravi nadzorovane pošiljke.

2. Pristojni organi države izvršitve imajo pravico, da ukrepajo ter usmerjajo in nadzorujejo operacije v zvezi z izvršitvijo EPN iz odstavka 1.

Člen 27

Preiskovalni ukrepi, na podlagi katerih naj bi se v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju zbirali dokazi

1. Če se EPN izda za izvršitev ukrepa, vključno z ukrepi iz členov 25 in 26, na podlagi katerega naj bi se v realnem času, nepretrgoma in v določenem obdobju zbirali dokazi, se lahko poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) izvršitev EPN zavrne, če izvršitev zadevnega ukrepa ne bi bila dovoljena v podobnem nacionalnem primeru.

2. Za primere iz odstavka 1 se smiselno uporablja člen 10(2).

3. Organ izvršitve lahko izvršitev EPN iz odstavka 1 pogojuje z dogovorom o razporeditvi stroškov.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 28

Uradna obvestila

1. Do ... (*). vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o:

(a) organu ali organih, ki so v skladu z njenim notranjim pravnim redom pristojni v skladu s členom 2(a) in (b), kadar je ta država članica država izdaje ali država izvršitve;

(b) jezikih, ki so sprejemljivi za EPN v skladu s členom 5(2);

(c) podatkih v zvezi z določenim centralnim organom ali organi, če država članica želi izkoristiti možnost iz člena 6(2). Ti podatki so zavezujoči za organe države izdaje;

(d) zahtevi glede soglasja za premestitev zadevne osebe, če država članica želi izkoristiti možnost iz člena 20(4).

2. Države članice Komisijo obvestijo o vseh naknadnih spremembah podatkov iz odstavka 1.

3. Komisija da informacije, prejete na podlagi uporabe tega člena, na voljo vsem državam članicam in Evropski pravosodni mreži (EPM). EPM objavi informacije na spletni strani iz člena 9 Sklepa Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži ⁽¹⁾.

Člen 29

Razmerje do drugih sporazumov in dogovorov

1. Ta direktiva od ... (*) nadomešča ustrezne določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo v razmerju med državami članicami, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v uporabo teh določb med državami članicami in tretjimi državami ter začasno uporabo na podlagi člena 30:

— Evropska konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959 ter dodatna protokola k tej konvenciji z dne 17. marca 1978 in 8. novembra 2001 ter dvostranski sporazumi, sklenjeni na podlagi člena 26 navedene konvencije,

— Konvencija z dne 19. junija 1990 o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985,

— Konvencija z dne 29. maja 2000 o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami EU in protokol k tej konvenciji z dne 16. oktobra 2001.

2. Okvirni sklep 2008/978/PNZ se razveljavi. Ta direktiva se uporablja med državami članicami za zaseg dokazov in nadomešča ustrezne določbe Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ.

3. Države članice lahko še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore, ki veljajo po ... (*), če omogočajo več kot cilji te direktive ter prispevajo k poenostavitvi ali dodatnemu pospeševanju postopkov za zbiranje dokazov.

(*) Dve leti po začetku veljavnosti te direktive.

⁽¹⁾ UL L 348, 24.12.2008, str. 130.

4. Države članice lahko po ... (*) še naprej sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume in dogovore, če ti omogočajo preseganje ali razširitev določb te direktive ter prispevajo k poenostavitvi ali dodatnemu pospeševanju postopkov za zbiranje dokazov.

5. Države članice Komisijo do ... (**) uradno obvestijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz odstavka 3, ki jih želijo še naprej uporabljati. Države članice Komisijo uradno obvestijo tudi o podpisu kakršnega koli novega sporazuma ali dogovora iz odstavka 4, in sicer v roku treh mesecev.

6. Če Komisija meni, da dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor, o katerem je bila uradno obveščena, pogojev iz odstavkov 3 in 4 ne izpolnjuje, zadevne države članice pozove, naj zadevni sporazum ali dogovor odpovejo, spremenijo oziroma naj ga ne sklenejo.

Člen 30

Prehodna ureditev

1. Zaposila za medsebojno pomoč, prejeta pred ... (***), še naprej urejajo že obstoječi instrumenti, ki se nanašajo na medsebojno pomoč v kazenskih zadevah. Odločitve o zasegu dokazov na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ in prejete pred ... (***) prav tako ureja navedeni sklep.

2. Člen 7(1) se smiselno uporablja za EPN v zvezi z odločitvijo o zasegu, sprejeto na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ.

Člen 31

Prenos

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev z določbami te direktive, do ... (**).

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice pošljejo generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji do ... (***) besedilo določb, s katerimi se v njihovo nacionalno pravo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta direktiva.

4. Komisija do ... (****) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšnem obsegu so države članice sprejele potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb te direktive, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

Člen 32

Poročilo o uporabi

Komisija najpozneje pet let po datumu začetka veljavnosti te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive, pripravljeno na podlagi kvalitativnih in kvantitativnih podatkov. Poročilu se po potrebi priložijo predlogi za spremembo te direktive.

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 34

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

(*) Začetek veljavnosti te direktive.

(**) Tri mesece po začetku veljavnosti te direktive.

(***) Dve leti po začetku veljavnosti te direktive.

(****) Tri leta po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA A

EVROPSKI PREISKOVALNI NALOG (EPN)

Ta EPN je izdal pristojni pravosodni organ. Zahtevam, da se izvede spodaj navedeni preiskovalni ukrep ali ukrepi in da se posredujejo dokazi, pridobljeni pri izvršitvi EPN.

(A) PREISKOVALNI UKREP, KI GA JE TREBA IZVESTI**1. Opis preiskovalnega ukrepa (ukrepov), za katerega se zahteva izvršitev:**

.....

.....

.....

.....

2. Če se preiskovalni ukrep(-i) nanaša(-jo) na enega ali več spodaj navedenih posebnih preiskovalnih ukrepov, to označite v ustreznem okencu(-ih):

- Začasna premestitev oseb, ki so v priporu zaradi preiskave, v državo izdaje.
- Začasna premestitev oseb, ki so v priporu zaradi preiskave, v državo izvršitve.
- Zaslišanje prek videokonference.
- Zaslišanje prek telefonske konference.
- Informacije o bančnih računih.
- Informacije o bančnih transakcijah.
- Spremljanje bančnih transakcij.
- Nadzorovane pošiljke.
- Preiskovalni ukrepi, na podlagi katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju.

3. Kjer je primerno, kraj izvršitve (če ni znan, zadnji znani kraj):

.....

.....

.....

.....

(B) IDENTITETA ZADEVNIH OSEB

Podatki o identiteti (i) fizične osebe ali (ii) pravne osebe oziroma oseb, proti katerim potekajo/lahko poteka/poteka postopek(-ki):

(i) V primeru fizične(-ih) oseb(-e)

Ime in priimek:

Ime(-na):

Dekliško ime, če obstaja:

Vzdevki, če obstajajo:

Spol:

Državljanstvo:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Prebivališče in/ali znani naslov ali pa zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan:

.....

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

.....

(ii) V primeru pravnih oseb

Ime in priimek:

Oblika pravne osebe:

Skrajšan naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali poslovni naziv, če se uporablja:

.....

Sedež registracije (če je na voljo):

Registrska številka (če je na voljo):

Naslov pravne osebe:

(C) PRAVOSODNI ORGAN, KI JE IZDAL EPN

Uradni naziv:

.....

Ime in priimek njegovega predstavnika:

.....

Funkcija (naziv/stopnja):

.....

Številka zadeve:

.....

Naslov:

.....

.....

Tel.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

E-pošta:

.....

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom izdaje:

.....

Kontaktne podatke oseb(), s katero(-imi) se stopi v stik, če so potrebne dodatne informacije za izvršitev tega EPN ali da se s praktičnega vidika uredi vse potrebno za prenos dokazov:

.....

(D) POVEZAVA Z MOREBITNIM PREDHODNIM EPN

Po potrebi navedite, ali ta EPN dopolnjuje predhodni EPN in v tem primeru navedite podatke, potrebne za identifikacijo predhodnega EPN (datum izdaje takšnega EPN, organ, ki mu je bil EPN poslan, in, če je mogoče, datum pošiljanja EPN ter referenčne številke, ki sta mu jih dodelila organ izdaje in organ izvršitve).

.....

.....

.....

.....

(E) VRSTA POSTOPKA, ZA KATEREGA JE BIL EPN IZDAN

V okencu označite vrsto postopka, za katerega je bil EPN izdan:

- a) v zvezi s kazenskimi postopki, ki jih sprožijo pravosodni organi ali bi lahko bili sproženi pred njimi, v zvezi z dejanjem, kaznivim po nacionalnem pravu države izdaje; ali
- b) v postopkih pred upravnimi organi v zvezi z dejanji, ki so kazniva po nacionalni zakonodaji države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve; ali
- c) v postopkih, ki jih sprožijo pravosodni organi v zvezi z dejanji, kaznivimi po nacionalni zakonodaji države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži nadaljnji postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve.

(F) RAZLOG ZA IZDAJO EPN

1. Povzetek dejstev in opis okoliščin, v katerih je(so) storjeno(-a) kaznivo(-a) dejanje(-a), na podlagi katerih je bil izdan EPN, vključno s krajem in časom, kot sta znana organu izdaje:

.....

.....

.....

.....

2. Vrsta in pravna klasifikacija kaznivega dejanj(a), ki je(so) privedel(-a) do EPN, in veljavna zakonska določba/predpis:

.....

.....

.....

.....

(G) IZVRŠITEV EPN

1. Rok za izvršitev EPN so določeni v Direktivi XXX/.../PNZ. Če je potreben krajši rok, ga navedite in utemeljite ob označbi ustreznega okenca:

Krajši rok ali določen rok: (dd/mm/llll)

Utemeljitev:

postopkovni roki

resnost kaznivega dejanja

druge posebno nujne okoliščine (podroben opis):

.....

(H) POSEBNI POGOJI IN NAČINI IZVRŠITVE

1. Označite in dopolnite, kadar je to primerno.

Zahteva se, da organ izvršitve upošteva naslednje formalnosti in postopke ⁽¹⁾:

.....

2. Označite in dopolnite, kadar je to primerno.

Zahteva se, da eden ali več organov države izdaje pomaga pristojnim organom države izvršitve pri izvršitvi EPN ⁽²⁾.

Uradni naziv zadevnega organa ali organov:

.....

Kontaktne podatki:

.....

(I) KONČNE DOLOČBE IN PODPIS.

1. Drugi podatki, pomembni za zadevo, če obstajajo:

.....

2. Podpis organa izdaje in/ali njegovega predstavnika, ki potrjuje točnost vsebine EPN:

.....

Ime in priimek:

Funkcija (naziv/stopnja):

Datum:

Uradni žig (če je na voljo):

⁽¹⁾ Predpostavlja se, da bo organ izvršitve izpolnil vse formalnosti in postopke, ki jih navede organ izdaje, razen če niso v nasprotju s temeljnimi načeli prava države izvršitve.

⁽²⁾ Ta možnost ne obsega pooblastil za kazenski pregon za organe države izdaje na ozemlju države izvršitve.

PRILOGA B

POTRDITEV PREJEMA EPN

Ta obrazec mora izpolniti organ države izvršitve, ki prejme EPN.

(A) ZADEVNI EPN

Pravosodni organ, ki je izdal EPN:

.....

Številka zadeve:

.....

Datum izdaje:

.....

Datum prejema:

.....

(B) ORGAN, KI JE PREJEL EPN ⁽¹⁾

Uradni naziv pristojnega organa:

.....

Ime in priimek njegovega predstavnika:

.....

Funkcija (naziv/stopnja):

.....

Naslov:

.....

Tel.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

E-pošta:

.....

Številka zadeve:

.....

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom:

.....

⁽¹⁾ Ta del izpolni vsak organ, ki prejme EIO. Ta obveznost velja za organ, ki je pristojen za priznanje in izvršitev EIO, in, če je to primerno, za centralni organ ali organ, ki je posredoval EIO pristojnemu organu.

(C) (KJER JE PRIMERNO) PRISTOJNI ORGAN, KATEREMU ORGAN POD (B) POSREDUJE EPN

Uradni naziv organa:

.....

Ime in priimek njegovega predstavnika:

.....

Funkcija (naziv/stopnja):

.....

Naslov:

.....

.....

Tel.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

E-pošta:

.....

Datum posredovanja:

.....

(D) PODPIS IN DATUM

Podpis:

Datum:

.....

Uradni žig (če je na voljo):

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

